

LOPEDRIS

83

març 2021

www.losedris.cat

Butlletí trimestral d'informació

VILAPLANA

mónica

Edita: **Lo Pedrís**

Coordinació

Lourdes Brunet Vallvé
Montse Ferré Mestre
Josep M. Garcia Abelló (Pitxi)
Josep Huguet Mendizábal
Hilari Juanpere Aixalà
Jordi Mariné Juanpere
Pep Mestre Anguera
Magda Montlleó Llauredó
Núria Pujals Cabré
Roser Queralt Mestre
Mei Salvat Salvat
Dolors Sentís Sahun
Teresa Serra Ferré
Salvador Bota Mestre

Correcció

Carme Maigí Canalda
Francesc Mariné Tost
Jordi Serra Ferré

Dibuix portada:

Mònica Mariné Grau

www.lopedris.cat

Imprimeix **SUBLINK**
IMPRENTA ONLINE
www.sublinkimprenta.online

D.L. T-1553-2000

Tirada 500 exemplars

Preu: 3,00 €

Lo Pedrís és una publicació local que pretén dur la informació a tots els vilatans. Lo Pedrís no comparteix, necessàriament, totes les opinions que els col·laboradors manifesten en els seus articles.

Annex amb la revista aquest número:

LÀMINA
FOTOTECA
LO PEDRÍS
Núm. 61

EDITORIAL

La Redacció

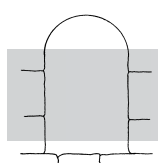
Aquests primers mesos de l'any hem tingut confinament local, algunes afectacions de la Covid-19 al poble, alguns ingressos hospitalaris, però sortosament, sense gravetat. Les mascaretes ja formen part de la nostra indumentària per sortir de casa i les reunions a través de plataformes virtuals s'han fet habituals.

Hem rebut amb alegria el comunicat de l'arribada de les primeres vacunes al poble, per vacunar la població més gran de 80 anys. La cosa sembla que comenci a anar per bon camí, tot i que arriben poques dosis i les remeses són espaiades. Per les informacions que arriben, això anirà lent. Pacència, que no ens en queda d'altra.

En la part positiva, volem agrair a la Botiga de Queviures, que des del primer dia de la pandèmia, s'ha adaptat a la nova normativa i ha seguit oberta cada dia, en horari habitual. Un agraïment també per la nova cafetera del Bar del Casal que s'ha trobat amb les restriccions obligades, havent de tancar els mesos inicials de la pandèmia i, posteriorment, havent-se d'adaptar a l'horari i a les mesures decretades.

També cal fer un reconeixement als establiments amb més antiguitat, la Cooperativa, la Carnisseria i la Farmàcia, que han seguit mantenint l'horari habitual d'atenció al públic.

En tota aquesta situació, els més perjudicats han estat els Restaurants del poble, dos dels quals, tancats des del primer dia del confinament. Valorem i encoratgem tots els negocis i establiments que contribueixen a donar vida al poble i confiem a poder tornar a la normalitat, com més aviat millor.

SUMARI

EDITORIAL	2
ENTREVISTA A Lezhi Ferré, Irina Mestre i Mireia Ferré	3-5
QÜESTIONARI: La Covid-19	6 - 7
CARTES A LO PEDRÍS: Maria Teresa Miller	8
RUTES PER CAMINAR: Missamaroi	9
VA DE CINE / DE CINEMA	10 - 11
FEM MEMÒRIA / Regidoria d'Igualtat:	
8 de març: Dia de la dona, també a Vilaplana	12 - 14
TEATRE / OPINIÓ	15 - 17
AJUNTAMENT / Notícies.....	18 - 20
OBITUARI / Escola	21
Escola Cingle Roig	22 - 24
ECOLOGIA: Mercès de tenir cura d'una petita part del Planeta ...	25
NATURA: Localitzada a Alforja una espècie vegetal molt rara	26 - 27
RECERCA LINGÜÍSTICA / ACTIVITATS	28
ECOLOGIA: Vilaplana és un cendrer!	29
EMPRENEDORS: El Forn de Mont-ral	30 - 31
MASOS I CASES DEL TERME DE LA MUSSARA	32 - 33
NOTÍCIES / AJUNTAMENT	34 - 35
LA FRESCA: Carnaval	36 - 38
OPINIÓ / LLEURE	39
LO PEDRÍS PER VILAPLANA /PULSÒMETRE	40
CUINA TRADICIONAL / LA CUINA DE CASA / PASSATEMPS	41 - 43

VILAPLANA

Entrevistem a

Lezhi Ferré (11 anys), Irina Mestre (15 anys) i Mireia Ferré (28 anys)

■ *Pep Mestre Anguera*

En un moment en el qual les petites coses han adquirit la rellevància que realment tenen, a poc a poc, hem anat aconseguint fixar-nos més en el dia a dia i en allò que ens és més proper, fugint paulatinament d'escarafalls grandiloqüents o d'aspiracions quimèriques, tan escampats en la nostra quotidianitat.

L'esport infantil i amateur fa molts anys que persisteix, corcó, en moltes de les nostres llars, prenent forma d'activitat extraescolar o de mera activitat física. Però l'esport femení d'equip fa relativament pocs anys que es va practicant de forma ordenada, sistemàtica i habitual.

Per tal de presentar-vos una lectura diferent de l'esport femení d'equip, ens ha semblat oportú de trobar-nos amb tres nenes/noies que han practicat o que estan practicant futbol de manera habitual, per parlar-ne i perquè ens ajudin a valorar inquietuds, desassossecos, valors o vivències que dibuixin una perspectiva, respecte d'un esport tan present en la nostra habitudinalitat, tan comentat, tan jutjat o criticat. Per això la Mireia Ferré, la Lezhi Ferré i la Irina Mestre han accedit a trobar-se per bescanviar cromos, respecte de l'àlbum del futbol femení, i mirar de treure'n algun resultat que recompensi les nostres ganes de saber i de conèixer-les i, així, poder-vos-ho explicar aquí.

Els hi hem plantejat unes qüestions perquè ens les responguin. De ben segur que hi tindran alguna cosa més a dir...

Recordeu què us va fer decidir a jugar a futbol?

Lezhi: Perquè m'agradava! I perquè amb el meu padrí, quan em feia de cangur, jugàvem a futbol.

MARÇ 2021

Mireia: Aquí al poble, a la meua quinta tot eren nens! De fet a mi sempre m'ha agradat molt el futbol, però al criar-me entre nens i amb dos germans que els agradava molt el futbol, ha estat una cosa molt natural per a mi. Ha vingut tot rodat i no ha estat pas gens forçada...

Irina: El meu tiet ha jugat sempre a futbol (i encara hi juga) i li agradava que jo també hi jugués. Així va ser com m'hi vaig aficionar...

Encara que les més joves no ho hagueu viscut, us podeu imaginar, vosaltres fa 20 anys, jugant a futbol com juguen les nenes/noies en l'actualitat? Què creieu que ha canviat des d'aleshores?

Lezhi: Doncs que ara hi ha moltes més nenes jugant a futbol que no pas abans!

Irina: Abans no estava tan ben vist

que les nenes juguessin a futbol.

Mireia: Abans era més estrany... Ara ha canviat molt, això. Jo vaig començar als deu anys. Fins als dotze-tretze vaig ser aquí, a Vilaplana, jugant amb els de la meua edat. Ens entrenava l'Artur i jugàvem al Bosc de l'Olla. Jugava amb nens. Recordo la pressió de pensar que, quan fos més gran, havia de deixar de jugar amb nens i me n'havia d'anar a Reus, que ja hi començaven a haver equips de noies.

Us agrada jugar al Reus Deportiu?

Totes: Sí, molt!

Mireia: Jo, els millors anys els he passat al Reus!

En els darrers anys han canviat molt, i molt ràpidament, les coses. Com veieu el futbol femení actual?

Mireia: Home, veig un gran canvi!

ENTREVISTA

Tothom s'ho pren més seriosament, ja no només les noies. De fet sempre hem lluitat per tenir un lloc al món del futbol i ara ja se'ns comença a respectar de la manera que ens agradaria, plenament equiparat al futbol masculí. Hem vist molt de canvi des del moment que vaig començar i m'encanta aquest canvi! I que se'ls doni oportunitats a les noies.

Irina: Bé, veig que està començant a millorar, però que encara pot millorar més...

Mireia: Jo recordo que inclús, a nivell de motivació, al fer el salt del Vilaplana al Reus, veies que darrere hi havia tota una infraestructura (entrenadors, físios, metges, etc.) i que anaves pujant de categoria.

Sabem que l'equip de la Lezhi té previst de jugar en una lliga de nois. Veieu alguna diferència, si és que n'hi ha alguna, entre el futbol que fan els nens/nois i el que fan les nenes/noies?

Lezhi: És divertit! El què importa és jugar a futbol i passar-s'ho bé, encara que el nostre equip hagi de jugar en una categoria de nens... L'interessant, és jugar! Jo sóc l'única nena de la classe que segueix jugant a futbol. Des de P3 fins a 5e, a l'hora del pati, he jugat sola amb els nens a futbol. Cada vegada s'està normalitzant més, però no del tot encara...

Irina: Nosaltres érem dues nenes a classe que vam jugar des de primer fins ara. Vam jugar amb nens fins a 5e de Primària, i ara ja fa cinc anys que ho fem al Reus Deportiu.

Tot i que, tal com van les coses, sembla que el futbol no us enriquirà més enllà de l'apartat esportiu i/o vivencial, us veieu jugant de més grans? O formant part d'algun staff (entrenador, preparador físic, etc.)?

Irina: A mi no m'agradaria. Jo el que vull és jugar! És més divertit.

Lezhi: Jo també, només vull jugar!

Mireia: Jo no m'ho he plantejat mai. També era de o jugar, o jugar! I ara fa poc que ho he deixat perquè arriba un moment en què tens una edat que t'has de plantejar el què et dóna i el què et pren i vaig decidir deixar-ho. Tot i que va costar, eh? I ara sóc feliç fent altres coses.

Què és millor: jugar a futbol o veure futbol?

Lezhi: Doncs a mi m'agrada més jugar, però si és un partit important, el miro a la tele.

A la dreta la Mireia

Irina: A mi no m'agrada veure futbol a la tele. És diferent... però si és important, també el miro.

Mireia: Evidentment, jugar! Però a casa sempre s'ha mirat futbol i futbol sala, i també m'agrada.

Recordeu alguna anècdota relacionada amb el futbol?

Irina: Una vegada, quan encara jugàvem amb nens i teníem un vestidor diferent, ens vam quedar tancades. Érem a l'últim vestuari i tothom havia marxat i es van pensar que ja no quedava ningú!

Mireia: Devíeu estar estona, eh? Jo, recordo que quan l'Artur ens demanava de fer parelles de dos, jo sempre quedava sola o amb el JB!

I, és clar que recordeu alguna victòria especial o algun torneig que vau guanyar...

Irina: Una vegada vam quedar terceres en un torneig d'estiu, darrere del Barça i l'Espanyol. I també vam guanyar la Mare Nosttrum Cup, a Salou.

Mireia: Jo recordo unes 24 h femenines, jugant amb les del Reus Deportiu. Van pujar totes les amigues. Però sobretot els tornejos, ja que són més intensos.

Lezhi: Naltros vam guanyar un torneig amb La Selva. Teníem bon equip!

Però no tot és guanyar! Segur que també heu tingut alguna decepció.

Mireia: Home, perdre no agrada a ningú! Però si has jugat bé, es queda només en una sensació de ràbia. Però recordo molt aquelles victòries que arriben a última hora.

PETIT d'kastro

www.facebook.com/petitdkastro

PLAÇA de L'ESGLÉSIA i de L'AJUNTAMENT de VILALLONGA del CAMP - teléfon 977840939

Pg. de la Mussara, 1
Vilaplana del Camp

PINTURA DECORATIVA
Josep M. Garcia

Tel. 977 815 078
Mòbil 619 233 190

Irina

Lezhi

Irina: Jo, com que ja estava acostumada a perdre sovint amb l'equip del col·legi La Salle, ara si perdem amb el Reus Deportiu, molesta menys. Però sí que és veritat, que sentir l'adrenalina dels darrers minuts, m'agrada molt també!

Lezhi: Si perds, no passa res, però si passa a l'última jugada, t'enfades molt!

Què me'n podeu dir de la relació amb les companyes?

Mireia: Del meu equip, n'hi ha que segueixen jugant en equips bons, però tan amb elles com entre les que ho hem deixat, seguim mantenint molta relació.

Lezhi: Es fan moltes amistats. A cada equip que vas, coneixes persones noves.

I amb els entrenadors?

Irina: Jo de tots he après moltes coses. No hi ha hagut cap any que hagi pensat que l'he perdut per culpa de l'entrenador.

Mireia: Penso el mateix. Al llarg dels anys sempre vas aprenent, tot i que en recordo un que vam tenir que vaig acabar amb la motivació baixa. Em

va afectar molt a nivell d'autoestima, fins a plantejar-me si era bona jugadora o si aportava alguna cosa a l'equip. Per sort va ser només una temporada i el següent va ser encara millor.

Lezhi: A tercer de primària no vaig aprendre res, però aquest any, al Reus Deportiu, es nota que els entrenadors ensenyen moltes més coses.

Per acabar, què podeu dir a les nenes que vinguin darrere vostre i que els pugui interessar, com a vosaltres, el futbol o l'esport en general?

Mireia: Jo voldria dir-los a elles dues, que les veig més petites, que si els agrada el futbol i disfruten, ara que la situació és més favorable i comença a millorar (Covid), que vagin "a muerte", que ho petin i endavant! Que lluitin per això i que ho aprofitin!

I que és molt important el sentiment de formar part d'un equip i els valors de treballar en equip: el companyerisme, el sacrifici...

Lezhi: Sí! I coneixes molta gent, i t'ho passes bé!

Irina: I si surt alguna cosa malament, sempre ve algú i et diu: "Va, vin-

ga, que no ha estat res..."

Mireia: Tots aquests valors, te'ls dona el futbol. Fent cap finalment a un equip femení i trobar-te amb un munt de noies amb les mateixes aspiracions que tu i compartir l'objectiu de jugar a futbol, descobreixes que hi ha més nenes que pensen com tu. Crec que elles també s'han sentit així...

Es tracta de donar-hi visibilitat i veure-ho tot plegat, com normal.

* *

Queda tot dit! Hem compartit un matí tapadot i fred i, tot i les estretors que ens marca el confinament (mascaretes i videoconferència amb la Lezhi), totes tres ens han ajudat a veure que, allò que fa uns anys semblava que anava mutant, ara és una realitat clara i diàfana. Sembla doncs que està clar: Els temps canvien i transformen la manera de veure i viure les coses i aviat no ens adonarem que ja són habituals!

■ ■ ■

Mercedes-Benz
The best or nothing.

AUTOLICA

Concessionari Oficial Mercedes-Benz

Nacional 340, km 248, TARRAGONA. Tel.: 97 755 42 86. Pol. Ind. Estació de Mercaderies, Parcel·la 1, L'ALDEA. Tel.: 97 745 18 38.

Recasens i Mercadé 13, Pol. Agro-Reus, REUS. Tel.: 97 732 60 20.

info@autolicatarragona.es. www.tarragonaautolica.mercedes-benz.es

■ *Neus Sánchez Ricard*

La Covid-19

Des de ja fa més d'un any, estem immersos en una batalla mundial i quotidiana per la supervivència. És una manera de fer que ens ha canviat la vida, ens ha canviat els costums, ens ha variat els gestos i les fesomies perquè fins i tot ens ha tapat mitja cara... I, malauradament, fa trontollar molts finals de mes i molts il·lusionants projectes. I, potser el més difícil, ens ha allunyat físicament els uns dels altres, semblant potser desconfiança.

Aquesta COVID-19 ens ha fet la punyeta perquè sembla com si ens ho qüestionés tot; tot allò on estàvem còmodes... en aquesta part de món. Aquest trosset de pandèmia.

A veure què diuen al poble de tot això... I per telèfon, hem fet cinc preguntes als enquestats:

- 1) Com t'imagines que és aquest virus de la COVID-19?
- 2) Hi ha alguna cosa del passat que et recordi aquesta situació?
- 3) Et fa por la vacuna?
- 4) Com veus el futur?
- 5) Et sembla que som prou disciplinats?

Roser Mestre Salvat
(1933)

- 1) Com t'imagines que és aquest virus de la COVID-19?
- Molt perjudicial. Se'n ha escapat de les mans.
- 2) Hi ha alguna cosa del passat que et recordi aquesta situació?
- No.
- 3) Et fa por la vacuna?
- No. Ja m'agradaria haver-me vacunat!
- 4) Com veus el futur?
- Amb la vacuna per tothom, millor.
- 5) Et sembla que som prou disciplinats?
- Socialment... malament.

Benjamín Prades Faba
(1934)

- 1) Com t'imagines que és aquest virus de la COVID-19?
- "Pues", no sé com deu ser això... Jo me l'imagino així, com rodó.
- 2) Hi ha alguna cosa del passat que et recordi aquesta situació?
- Doncs no, ara no me'n ve cap que s'assembla a això que estem passant.
- 3) Et fa por la vacuna?
- No, no me'n fa gens. Ara és molt diferent d'abans.
- 4) Com veus el futur?
- Doncs, si vols que et digui la veritat... el veig molt negre.
- 5) Et sembla que som prou disciplinats?
- Jo crec que sí que ho som, entre tots ho som. Sempre hi ha qui es pensa que viu sol, però... en general, sí que ho som.

Isabel Casanova Martínez
(1941)

- 1) Com t'imagines que és aquest virus de la COVID-19?
- Me l'imagino molt dolent, molt dolent.
- 2) Hi ha alguna cosa del passat que et recordi aquesta situació?

- No he viscut res com això que estem passant ara.
- 3) Et fa por la vacuna?
- No em fa gens de por. Quan em diguin de vacunar-me, em vacuno!
- 4) Com veus el futur?
- Per a naltros bé, però pel jovent ho veig una mica difícil. "Ojalà" que s'arregli tot i vagi tot bé, però ho veig una mica complicat.
- 5) Et sembla que som prou disciplinats?
- Em sembla que sí. Hem fet tot el que ens han dit que féssim: no hem sortit de casa, ni hem anat de vacances i hem portat la mascareta quan hem anat pel carrer. Vam estar tres mesos sense veure els néts i ara quan venen, anem amb mascareta.

Ernest Juanpere Olivé
(1944)

1) Com t'imagines que és aquest virus de la COVID-19?

- Un virus molt dolent i que s'encomana molt.

2) Hi ha alguna cosa del passat que et recordi aquesta situació?

- He sentit anomenar molt la Grip de l'any 1918. Al pare se li van morir dos germans. A Vilaplana va morir molta gent.

3) Et fa por la vacuna?

- No! De moment, no. Quan me toqui, tinc ganes de posar-me-la.

4) Com veus el futur?

- Suposo que es deurà arreglar. No crec que duri per sempre.

5) Et sembla que som prou disciplinats?

- Massa bondat, potser no es fa. N'hi ha que ho fan a "rajatabla" i n'hi ha que no ho fan gens bé.

Marc Fernández Moya
(2012)

1) Com t'imagines que és aquest virus de la COVID-19?

- Jo me l'imagino molt petit, com

Rosa Vernet Ferré
(1948)

1) Com t'imagines que és aquest virus de la COVID-19?

- M'imagino que és més important i seriós del que ens puguem pensar. En un principi semblava que era poca cosa, però cada vegada es veu pitjor. Surten moltes variants i es va complicant. Els que ho estudien, diuen que ho veuen difícil.

2) Hi ha alguna cosa del passat que et recordi aquesta situació?

- Sé que hi ha hagut moltes pestes, al llarg de la història. Al poble tenim Sant Sebastià, que se l'invoca en els casos de pestes.

Recordo que l'any 1971, hi va haver còlera i el metge va precintar totes les fonts del poble i va vacunar a tot-hom. Hi va haver molta alarma i molta por, sobretot, a causa del metge.

3) Et fa por la vacuna?

- Jo preferiria esperar una mica

una esfera amb pals petits i de color verd.

2) Hi ha alguna cosa del passat que et recordi aquesta situació?

- No. És nova.

3) Et fa por la vacuna?

- A veure, em fa por i no em fa por. Em fa por que em quedi una mica adormit quan me la posin.

4) Com veus el futur?

- Jo el veig bé. Però que quan això passi, encara portarem mascareta un o dos mesos.

5) Et sembla que som prou disciplinats?

- Sí.

més; que es poguessin fer més comprovacions, però si em diuen de posar-me-la, me la posaré per responsabilitat, de cara a les altres persones.

4) Com veus el futur?

- Amb les vacunes, sembla que anirà bé, però surten variants noves i no sé si les vacunes les cobriran. De tota manera, ho veig una mica llarg.

5) Et sembla que som prou disciplinats?

- Depèn de la gent. N'hi ha que ho fan a "rajatabla" i n'hi ha que no ho fan gens bé i no hi tenen gens de compte.

Al començament, rentàvem tot el que entrava a casa, ens canviàvem i rentàvem les sabates cada cop que veníem del carrer. Amb el pas del temps, ens hem anat relaxant una mica. Ara donem més importància a la mascareta i a mantenir les distàncies entre les persones, tot i que costa. Quan parlem, estem una mica massa a prop de la gent.

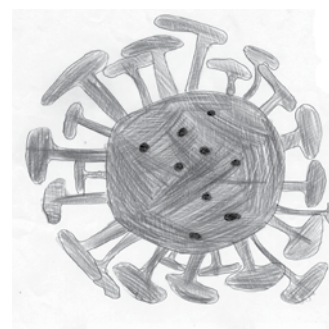
Els primers mesos, quan estàvem confinades a casa, telefonàvem a persones que estaven soles, per fer-los una mica d'acompanyament. Va ser una mica pesat el temps de no poder sortir, però no per a nosaltres que estem molt a casa, i sempre tenim gent que ens vénen a veure o ens telefonen.

L'esperver
Restaurant

C. de l'Era 14 - VILAPLANA
Tel. 977 815 223 - 655 834 157
www.esparver.com
f /EsparverRestaurant

Dibuix de la Covid-19 fet pel Marc Fernández

Maria Teresa Miller

Shoals, 9 d'octubre 2020

Editors/redactors de *Lo Pedris*.

Enhorabona per haver arribat als vint anys de *Lo Pedris*. El que feu és un treball extraordinari i de gran qualitat. Jo el rebo a Huntington, West Virginia, gràcies al meu gendre Josep Carbó i la meua néta Lenna Chambers, que viuen a Sant Sadurní.

Tinc noranta anys i sóc néta de la Mariana Mestre Ferré de cal Xeco. Vaig passar la guerra a Vilaplana i després algun estiu, ja que els meus pares, P. Martí Roig i Francesca Ferré Mestre hi estiejaven. Sempre he tingut un raconet al meu cor per Vilaplana. *Lo Pedris* dona relleu al poble i li dona prestigi.

Per molts anys i endavant en els pròxims vint anys més.

Atentament
Maria Teresa Miller

Inclou una foto dels meus germans i jo, espero que us interessi. De dreta a esquerra

Maria Teresa, Lluís Martí Ferré i Rosa Maria Martí Ferré

Shoals,
9 d'octubre 2020

Editors/redactors de *Lo Pedris*:

Enhorabona per haver arribat als vint anys de *Lo Pedris*. El que feu és un treball extraordinari i de gran qualitat. Jo el rebo a Huntington, West Virginia, gràcies al meu gendre Josep Carbó i la meua néta Lenna Chambers, que viuen a Sant Sadurní.

Tinc noranta anys i sóc néta de la Mariana Mestre Ferré de cal Xeco. Vaig passar la guerra a Vilaplana i després algun estiu, ja que els meus pares, P. Martí Roig i Francesca Ferré Mestre hi estiejaven. Sempre he tingut un raconet al meu cor per Vilaplana. *Lo Pedris* dona relleu al poble i li dona prestigi.

Per molts anys i endavant en els pròxims vint anys més.

Atentament
Maria Teresa Miller

Inclou una foto dels meus germans i jo, espero que us interessi. De dreta a esquerra:
Maria Teresa, Lluís Martí Ferré i Rosa Maria Martí Ferré

VILAPLANA

■ *Ester Borràs Giol*

Deixarem el cotxe aparcant a Tivissa, davant del restaurant-bar Missamaroi... ja està! Ja hem arribat!

Itinerari de veritat:

Anem a buscar les marques (blanques i vermelles) del GR 7; les trobarem just davant del parc de bombers, en un carrer que fa força pujada. Seguim el GR, que al mateix temps és el Camí de Sant Blai, passant per trams empedrats ben macos.

Poc abans que el caminet desemboqui a la pista, abandonem el GR per seguir un senderó que surt a mà esquerra; és lo Grau, un camí antic molt interessant. Primer s'enfila i després planeja rodejant uns bancals abandonats.

Ens creuem amb el camí que puja de la Font de Sant Blai. El deixem de banda i continuem pel mateix camí que veníem.

Arribem a una pista forestal. Cal seguir les indicacions: "Monegret - Coll de Conca - Frides".

Arribem a una altra pista forestal. Som al Coll de Monegret. Seguim les mateixes indicacions d'abans, travessem la pista i baixem per un senderó que acaba al camí del barranc dels Fogassos.

Continuem pel camí, atents per veure un sender a mà esquerra, indicat amb una fita.

Arribem al sender i el seguim, tot pujant lleugerament.

Arribem a una mena de replà. A mà esquerra veiem un sender molt net, marcat amb una gran fita. Avui no l'agafem, ja que ens portaria a les Cabres. En aquest punt agafarem un sender menys vistós que surt més o menys en línia recta i que, després de planejar una mica, acaba baixant bastant decidit cap al barranc de les Covetes.

Arribem al barranc de les Covetes, a un camí ample, que seguim cap a l'esquerra. Estarem atents mirant a mà dreta per veure unes fites i un sender.

Fites i sender. Primer puja suauement, però després ho fa més brusquement entre matolls diversos.

Arribem a la carena de la Serra de la Creu. Si el dia és bo, hi ha unes vistes molt boniques.

Seguim la carena cap a l'esquerra. Resseguint-la farem petites pujades i baixades. Hi ha alguna marca groga, però, no té pèrdua, ja que del que es tracta és d'anar carenejant.

Foradada de Missamaroi. Fins que no hi siguem ben bé al costat, no la veurem.

Continuem mig carenejant fins a arribar a un punt marcat amb algunes fites. Ens indiquen el grau de baixada, per on s'ha de desgrimir sense gaire complicació, gràcies a una corda que hi ha instal·lada.

Fem cap al Coll del Pi de les Bruixes (aquest pi des d'aquí no es veu). Continuem el senderó que ens permet agafar alçada altra vegada per resseguir les Puntetes de Melica.

Travessada tota la carena de les Puntetes de Melica, veiem el corral de

Benito, tornem a baixar una mica per anar a buscar el sender que hi passa per darrere.

Coll de la Fena. Seguim el sender que puja al nostre davant per anar fins a la Tossa.

La Tossa (720 m), si fa bon temps, també tindrem bones vistes.

Abandonem la Tossa per la Drecera de Benet, que ens portarà fins al Coll de la Llena.

Des del Coll de la Llena anirem a buscar el preciós Camí de la Llena (marcat amb les franges grogues i blanques del PR-C 91), que còmodament ens permetrà baixar fins al poble de Tivissa.

Dietètiques Cabré, C.B.

ALIMENTS NATURALS I DE RÈGIM
HERBORISTERIA
CONSULTA NATURISTA

C/ dels Jurats, 19 - 43205 REUS
Tel. 977 31 52 55

■ Montse Argerich

L'any cinematogràfic comença amb el lliurament dels premis de les Acadèmies, però amb el trasbals d'enguany s'han pogut veure poques estrenes i és per això que reinventem el "Va de cine" del primer trimestre, abans dedicat al comentari d'aquests guardons.

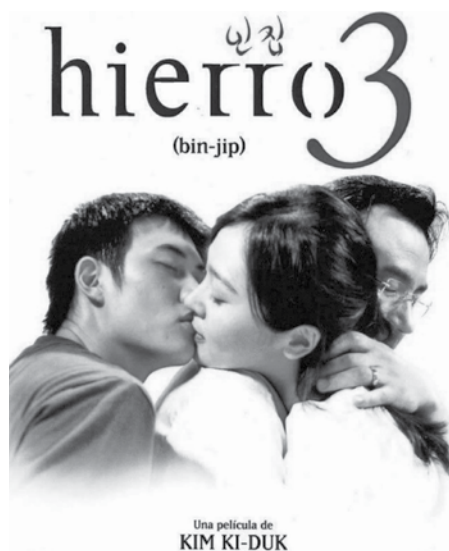
Afortunadament les *pelis* no ens les acabarem. N'he triat tres*, no estrenes, que tenen en comú aires orientals, ja sigui per l'origen o perquè en algun moment s'hi ubica la trama.

Per començar, un petit homenatge a Kim Ki-duk, director sud-coreà mort recentment, que tot i descobrir tard la seva passió pel cine, i sense formació acadèmica, ha deixat una extensa filmografia amb títols que l'han convertit en director de culte, al capdavant ara mateix d'una de les cinematografies emergents més importants del món. Autor d'algunes *pelis* molt recomanables com *La Isla* (2000), *Primavera, verano, otoño, invierno... y primavera* (2003) o *Hierro 3* (2004), un conte moral sobre la infelicitat d'avui en dia, en el que un jove, que ocupa vivendes quan els propietaris en són fora, entra en una casa i s'hi troba una noia, tancada i maltractada pel seu marit, amb qui compartirà espais aliens, com dues ànimes que en silenci es passen pel món després d'haver renunciat a posseir-lo.

Algun detall recorda a *Parásitos*, del també sud-coreà Bong Joon-Ho, la inadaptació social, la crítica al capitalisme, però *Hierro 3* no només té una dimensió social i política sinó també espiritual, és com una paràbola budista. Una petita història, silenciosa, on els personatges deixen de parlar perquè, com descriu el propi director, el món els ha desil·lusionat, els ha ferit. Només dos personatges, que es van desprenent de tot allò innecessari fins a convertir-se en esperits... en una imatge final damunt d'una bàscula, pesen zero perquè ja no són matèria, preciosa.

Una mica menys recent és *Deseando amar* (2000) de Wong Kar-wai, tot i que s'ha tornat a projectar recentment a les sales en el 20è aniversari. Aquesta és la segona *pel·li* d'una trilogia,

Corea del Sud, Hong Kong i Vietnam

amb *Días salvajes* (1990) i *2046* (2004), que comparteixen tema comú, la complexitat de l'amor.

Situada a Hong Kong, a principis del 60. Dos personatges casats s'installen en habitacions compartides en un edifici de residents expatriats de Xang-hai. Veïns, ell periodista i ella secretària, infeliços amb les seves respectives parelles, que d'altra banda passen la major part del temps fora de casa, coincideixen primer en trobades casuales que a poc a poc es convertiran en buscases. Una trista història d'amor? No, millor una història de sensualitat i no-amor.

D'aquest relat senzill, Kar-wai, que és un poeta de la imatge, en fa una obra exquisida. Per alguns, aquest és el punt negre, allò que comença com una crítica social (per exemple, el fet de compartir vivenda) acaba en pura estètica, però és que precisament aquest és el plaer de la pel·lícula, el barroquisme de la posada en escena contrastat amb la moderació de l'argument.

L'estètica està a mig camí entre la reverència al passat i l'estil postmodern que a vegades recorda el de les imatges publicitàries. Comparteix elements orientals, els vestidets *qipao* o les arts marcial dels diaris, amb trets occidentals, els cabells engominats, els vestits dels homes... Però a banda d'aquest estil visual (per mi) únic, *Deseando amar* és molt més. És el retrat de les coses que no es diuen, però se senten, ningú relata, només cal observar per com-

prendre l'estat d'ànim d'un i l'altre. És la música, el vals pausat que acompanya en la monotonia i l'avorriments als personatges ralentitzats, o el *Quizás* de Nat King Cole en els instants de tensió eròtica. És un regal, una dona amb vestit de flors ajustat creuant-se amb el seu desig en un passadís estret que és l'espai per l'amor, la resta és un món en *off*. Una *pel·li* de lo millor dels darrers anys.

I per acabar, en recupero una que convido a repetir, *El cazador* (1978) de Michael Cimino, un director polèmic etiquetat de racista, homòfob, marxista, lumpen i tot el que ens puguem imaginar. Si no s'ha vist, és imprescindible, i si s'ha vist, val la pena tornar-hi. Probablement ara hi buscarem i trobarem altres coses perquè en sabem més de tot, hem vist més cine i ens hem fet més grans.

Una ciutat industrial de Pennsylvania, un grup d'amics obrers de la indústria de l'acer i amants de la caça passen junts les darreres hores, amb festa de casament inclosa, abans de marxar a Vietnam. Un inici innocent dona pas a l'experiència convulsa de la guerra per mostrar finalment les vides trencades per les seqüeles del trauma.

Però no és una *pel·li* de Vietnam, no és clarament ideològica, no està a favor ni en contra de la guerra. És una història sobre l'amistat, sobre el qüestionament de la masculinitat i la por a l'homosexualitat. S'hi ha de veure la història d'amor truncada entre de Niro i Walken, que estan brutals, i en la que Meryl Streep és en realitat un "florero". S'hi ha de veure el relat social, el xoc cultural i de classe dels "nous americans", emigrants de segona generació, en aquest cas una comunitat russa ortodoxa que demostra el desig de sentir-se plenament americana, patriota, enviant els seus joves a la guerra.

Saigon retrobarà dos amics transformats per l'efecte deshumanitzador de la guerra i només llavors s'entén que tant en la caça neta com en la ruleta russa, la bala és la mateixa.

(*) Les podreu trobar a Filmin i també a la plataforma gratuïta Zoowoman.

■ *Joan M. Rovira Rojals*

La Guerra Freda II - La Crisi de Suez i la revolta hongaresa

Continuem endavant dins el període històric que coneixem com a Guerra Freda i com el cinema ens l'ha explicada. Ens vàrem aturar a Corea, el primer gran conflicte obert d'aquesta era. El resultat, unes costoses taules. La partida continuava i el següent moviment vindria el 1956, a la riba del Canal de Suez i a Hongria.

La Segona Guerra Mundial havia finalitzat amb la indiscutible i total derrota de les potències de l'eix. Els grans imperis colonials, és a dir Gran Bretanya i França, volien tornar a ocupar el seu lloc, però els principals jugadors havien canviat. Ara era el torn dels Estats Units i la Unió Soviètica. Però les antigues potències europees intentarien imposar la seva voluntat de nou. No ho aconseguïren.

Suez era un nus vital de comunicació, i més ara quan el petroli d'Orient Mitjà es necessitava a la indústria d'Occident. Així que ja us podeu imaginar que quan Nasser, un carismàtic dirigent d'Egipte, va nacionalitzar el canal no va fer massa gràcia a Londres. A més Nasser també ajudava als insurgents d'Algèria, aleshores colònia francesa, per la qual cosa París s'apuntava a escarmentar-lo. I per acabar-ho d'adobar, el recentment format estat d'Israel s'hi afegia, buscant espai i garanties de seguretat.

Quin poti-poti, oi? I direu... i les noves superpotències, on paren? Bé, per molt que us pugui sorprendre, els Estats Units no es van posar de part dels europeus. Mai havien pretès que la derrota d'Alemanya i el Japó significués el retorn del colonialisme. No els ajudarien pas, més aviat el contrari. I els soviètics? Doncs encantats amb la situació que els europeus es posessin en evidència; sobretot quan això els deixava mans

lliures per esclafar els hongaresos que intentaven suavitzar el règim comunista que se'ls havia imposat, com més endavant veurem.

El resultat? Victòria militar inapel·lable dels europeus, però derrota política total, i Nasser convertit en heroi del Tercer Món. Efectivament, el colonialisme agonitzava i el temps de britànics i francesos com a potències de primer ordre havia passat.

Podem trobar documentals, però escasses pel·lícules sobre aquest conflicte de 1956. Potser caldria restringir-ho a **Suez 1956** (1959), pel·lícula britànica que es mira el melic amb poca autocrítica, però sí que reflecteix la tempesta política que va provocar la caiguda del primer ministre Anthony Eden.

A banda, si acceptem les aportacions de la televisió, tenim la sèrie **The Hour** (2011), minisèrie amb les habituals virtuts de les produccions britàniques, plena d'intrigues i amb la Crisi de Suez com a fons.

Així doncs els Estats Units no ajudaven als seus aliats a recuperar el poder i, a la vegada, ignoraven als hongaresos. Aquests volien deslliurar-se del domini rus, instaurat al final de la Segona Guerra Mundial, i pensaven que podrien obtenir un cert suport internacional en les seves pretensions. S'equivocaven. Els tancs soviètics esclafaven la revolta hongaresa amb poca repercussió. El Teló d'Acer era una realitat i Europa estava dividida. Els principals dirigents hongaresos foren executats i molts altres es van haver d'exiliar. No només això; la dura repressió feia veure a l'oposició de la resta de països de l'est que no rebrien cap mena d'ajuda.

Sobre aquests successos tenim la pel·lícula hongaresa **Los Hijos de la Gloria** (2006), rodada després de la ca-

guda del comunisme; una història convencional centrada en aquells fets que ens permet fer-nos-en una idea.

Però permeteu-me acabar amb una història curiosa, la de **Los Desesperados** (1965). Aquesta cinta rodada nou anys després de la revolta i sota l'estricta control soviètic, situa la seva trama en una fortalesa al segle XIX i és una denúncia dels règims opressius. La metàfora semblava evident, però als de la censura se'ls hi va passar i el Festival de Cannes no desaprovava l'oportunitat de seleccionar ràpidament la pel·lícula pel certamen. Els soviètics havien rebut un gol i van intentar dissimular-ho obligant el director a desmentir qualsevol mena de relació entre la història i la revolta del cinquanta-sis, si volia exhibir la pel·lícula. Ho va fer, però el mal ja estava fet.

Ja veieu, un any entretingut el 1956. Si hi havia algun dubte, els Estats Units i la Unió Soviètica eren les dominadores del món; dos models contraposats, amb armes nuclears... i el món mai va estar tan a prop d'usar-les, com en la següent gran crisi.

En el proper article, la humanitat va fregar l'apocalipsi.

■ ■ ■

FARMÀCIA
M. TERESA HUGUET VILELLA

Sant Isidre, 7
43380 VILAPLANA
Tel. 977 815 379
thuguet@coft.cat

8 de març: Dia de la Dona, també a Vilaplana

■ Ajuntament: Regidoria d'Igualtat

A les 8 del vespre, a la plaça de la Vila, fem la lectura del **Manifest del dia internacional de les dones** i la projecció, a la part de dalt de la façana del davant de l'Ajuntament, de l'Exposició digital, **30 dones que han obert camí**.

És un acte curt, senzill, íntim i

reivindicatiu. El manifest i l'explicació de cada dona es pot sentir per tot el poble, per megafonia.

Aquestes trenta dones són només una petita mostra. N'hi ha hagut moltes, n'hi ha moltes i encara n'hi haurà moltes de dones que seguiran obrint camí.

EXPOSICIÓ DIGITAL: 30 Dones que han obert camí (15 dones d'aquí i 15 dones d'arreu)

1. JOSEFINA CASTELLVÍ PIULACHS (1935)

Va néixer a Barcelona i ha estat la primera dona que s'ha dedicat a l'oceanografia. Va dirigir durant sis anys una base científica a l'Antàrtida, en la qual s'estudiaven els bacteris marins.

2. MARIA PEPA COLOMER LUQUE (1913-2004)

Barcelonina. Als 18 anys va obtenir la llicència de pilot i es va convertir en la primera aviadora catalana de

la història. El seu primer vol militar, a l'inici de la Guerra Civil, va ser una missió per llençar fútils antifeixistes sobre la ciutat de Barcelona.

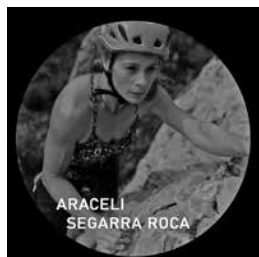
3. AURORA BATET RIELLO (1936)

Va néixer a Reus. Amb l'Aurora, les dones van començar a ser presents en el món casteller. Als anys quaranta la presència de les dones en aquest àmbit era inexistent, però ella venia d'una nissaga de castellers i el fet de pujar en un castell li semblava el més normal del món.

4. ANNA MARÍA MARTÍNEZ SAGI (1907-2000)

Barcelonina, gran esportista, brillant periodista, bona escriptora... Va ser la primera directiva del Futbol Club Barcelona, però el rebuig duríssim dels socis masculins va fer que acabés dimitint.

5. ARACELI SEGARRA ROCA (1970)

Filla de Lleida. L'espeleologia i l'alpinisme són dues de les disciplines de muntanya que aquesta pio-

nera ha dut a la pràctica. La seva gesta més aclamada, però, és la d'haver estat la primera dona catalana a pujar l'Everest.

6. ISABEL VILÀ PUJOL (1843-1896)

Nascuda a Calonge, al Baix Empordà. Va lluitar perquè els nens i les nenes no treballassin més de cinc hores al dia. La seva vida ha estat marcada per la voluntat de millorar la vida de la gent treballadora. Se la considera la primera dona sindicalista catalana.

7. ANNA VEIGA LLUCH (1956)

Barcelonina. Aquesta biòloga especialitzada en reproducció assistida és la mare científica de la Victòria Anna, la primera nena proveta que va néixer a Catalunya l'any 1984 per fecundació *in vitro*.

8. MÍRIAM GALISTEO MANZANARES (1976)

Llicenciada en farmàcia, va entrar en el cos de bombers després de superar les duríssimes proves d'accés. És la primera dona que accedeix al cos de bombers de Barcelona en 142 anys d'història.

9. FRANCESCA BONNEMAISON FARRIOLS (1872-1949)

Barcelonina. Va ser pedagoga, escriptora i promotora de l'educació femenina popular catalana. Essent la directora de la biblioteca parroquial de l'església de Santa Anna, de Barcelona, va obrir les portes a les dones. Posteriorment, la biblioteca va ser l'Institut de Cultura Popular per a la Dona.

10. NATIVIDAT YARZA PLANAS (1872-1960)

Va néixer a Valladolid. L'any 1934 es va convertir en la primera alcaldessa catalana, elegida per sufragi universal. Va ser una gran mestra, una gran alcaldessa i una gran defensora de la República.

13. ANTÒNIA ABELLÓ FILELLA (1913-1984)

Reusenca, republicana, pianista, periodista i escriptora. Va ser empresonada per les seves idees, fins a l'any 1941, al Convent de les Oblates de Taragona, convertit en presó de dones pel govern de Franco.

11. DOLORS ALEU RIERA (1857-1913)

Barcelonina. Metgessa catalana especialitzada en ginecologia i medicina infantil. Va ser la primera dona llicenciada en Medicina, a l'Estat espanyol. Son pare era fill de Cornudella del Montsant.

14. FEDERICA MONTSENY MAÑÉ (1905-1994)

Nascuda a Madrid, va ser política, escriptora i líder anarquista. Fou ministra durant la Segona República Espanyola. Va ser la 1ª dona ministra d'Espanya. Son pare era fill de Reus.

12. LLUÏSA CASAGEMAS COLL (1857-1913)

Nascuda a Barcelona. Va ser la primera compositora catalana que va compondre una òpera.

15. NEUS CATALÀ PALLEJÀ (1915-2019)

Activista, antifeixista, filla dels Guimets, al Priorat. Era infermera i va traspassar la frontera francesa amb 180 nens orfes de la

Colònia Las Acacias de Premià de Dalt, que estaven al seu càrrec. Va ser la penúltima supervivent catalana del camp de concentració nazi de Ravensbrück.

16. VIRGINIA WOOLF (1882-1941)

Va néixer a Londres (Anglaterra) i va morir a Lewes (Anglaterra). És considerada una de les principals escriptores i assagistes britàniques del segle XX, i una figura destacada en la lluita pels drets de les dones. És autora d'obres com *La senyora Dalloway* i *Una cambra pròpia*.

17. MARIE CURIE (1867-1934)

Va néixer a Varsòvia (Polònia) i va morir a Passy (França). És coneguda pels seus estudis sobre la radioactivitat i per ser la primera dona científica en rebre el Premi Nobel. Durant la seva vida sempre va defensar el tracte igual entre dones i homes.

18. AGATHA CHRISTIE (1890-1976)

Va néixer a Torquay (Anglaterra) i va morir a Winterbrook (Anglaterra). L'escriptora coneguda com "La reina del crim", va publicar 66 novel·les.

19. ANGELA DAVIS (1944)

Va néixer a Birmingham (Alabama, EUA). És una activista política afroamericana i professora del Departament d'Història de la Consciència de la Universitat de Califòrnia des de 2008. Activista pels drets civils i contra la discriminació racial i feminista. Va formar part del Partit Comunista i dels Panteres Negres.

20. VIVIAN MAIER (1926-2009)

Va néixer a Nova

York i va morir a Chicago. La fotografia coneguda com la "mainera invisible", es dedicava a cuidar nens per poder pagar el seu material fotogràfic i tenir una vida que li permetés no dependre de ningú. Va fer més de 150.000 fotografies durant la seva carrera, amb especial interès en les persones i l'arquitectura de Nova York, Chicago i Los Angeles, tot i que també va viatjar i fotografiar arreu del món.

21. ROSA PARKS (1913-2005)

Va néixer a Tuskegee (Alabama, Estats Units) i va morir a Detroit (Michigan, Estats Units). Va ser una figura molt important del moviment pels drets civils als Estats Units. Es va negar a cedir el seu seient a un home blanc i moure's a la part de darrere de l'autobús on viatjava, tal com obligaven les lleis Jim Crow. El seu gest va desencadenar tretze mesos de boicot als autobusos, per part dels ciutadans afroamericans. Cinc anys després el Tribunal Suprem dels Estats Units va declarar inconstitucional la llei de segregació als transports públics.

22. WANGARI MAATHAI (1940-2011)

Va néixer a Nyeri (Kènia) i va morir a Nairobi (Kènia). Va ser una política i ecologista que va convertir-se en la primera dona africana en rebre el Premi Nobel de la Pau. Va ser l'any 2004 per la seva contribució al desenvolupament sostenible, la democràcia i la pau.

23. SIMONE DE BEAUVOIR (1908-1986)

Va néixer i va morir a París. Va ser una escriptora, professora i filòsofa considerada figura clau del feminisme a partir de la seva obra *El segon sexe*.

24. MARY WOLLSTONECRAFT (1759-1797)

Va néixer a Spitalfields (Anglaterra) i va morir a Londres. Va ser una filòsofa i autora anglesa que al seu llibre *Vindicació dels drets de la dona* va reivindicar que la dona no és inferior a l'home i va establir les bases del feminisme modern. A més, va ser la mare de la famosa escriptora Mary Shelley.

25. MARUJA MALLO (1902-1995)

Va néixer a Viveiro (Lugo) i va morir a Madrid. Va ser una de les principals artistes de la Generació del 27 i una important pintora del surrealisme. L'any 1936, després de l'alçament militar contra la Segona República espanyola, va fugir a

Portugal, i, finalment, a Argentina. El seu exili va durar vint-i-cinc anys.

26. FRIDA KAHLO (1907-1954)

Va néixer a Coyoacán (Mèxic), i també hi va morir. Després d'haver patit un accident que la va deixar postrada al llit, va començar una trajectòria com a pintora. Els seus quadres reflectien el seu dolor físic, la tempestuosa relació amb el seu marit Diego Rivera, els seus ideals comunistes i la seva concepció de la dona.

27. AGNÈS VARDA (1928-2019)

Va néixer a Ixelles (Bèlgica) i va morir a París. Va ser una directora de cine i figura mítica de la Nouvelle Vague, considerada

una de les pioneres del cinema realitzat per dones i del cine feminista. Va rodar pel·lícules com *Cleo de 5 a 7* i *La felicitat*.

28. AMPARO POCH (1902-1968)

Va néixer a Saragossa i va morir a Toulouse (França). Va ser una escriptora i metgessa, activista, antifeixista i llibertària, cofundadora de la revista *Mujeres libres*. Al llarg de la seva vida va ajudar moltes dones obreres a posar fi als prejudicis i tradicions sobre la maternitat i la sexualitat. A més, va cuidar de nens refugiats de la Guerra Civil.

29. IRENA SENDLER (1910-2008)

Va néixer a Varsòvia (Polònia) i també

hi va morir. És coneguda com "l'àngel del gueto de Varsòvia". Va ser una infermera i treballadora social i durant la Segona Guerra Mundial, va salvar la vida de més de 2.500 nens jueus.

30. MALALA YOUSAFZAI (1997)

Ha nascut a Mingora (Pakistan). És una activista a favor dels drets civils, sobretot dels de les dones, a la vall del riu Swat, on el règim taliban prohibeix l'educació de les nenes. Per les seves idees i accions va rebre un tret al cap. La seva tasca l'ha fet mereixedora del Nobel de la Pau, l'any 2014.

■ ■ ■

Salvat
SERRALLERIA, ALUMINI, INOX I PVC

Polígon Industrial Borges 1 - C.
de les comunicacions, parcel·la 15
LES BORGES DEL CAMP

☎ 977 817 438 ☎ 615 222 771 🌐 www.alusalvat.net

📱 serralleria i alumini salvat 📱 serralleria i alumini salvat

KÖMMERING®
DISTRIBUIDORS OFICIALS

- ✓ Tot tipus de tancaments en alumini
- ✓ Automatismes per a portes metàl·liques
- ✓ Automatismes per a portes de garatge i persianes de la llar de la marca NICE i SOMFY
- ✓ Fusteria d'alumini K.Line i fusteria metàl·lica
- ✓ Treballs amb acer inoxidable
- ✓ Finestres d'alumini exterior i fusta interior
- ✓ Portes seccionals

ENYORO PODER APLAUDIR

■ *Xavier Badia Morell*

Els actors de teatre expliquen que per a ells els aplaudiments són les vitamines que els donen ànims per poder continuar fent teatre, però del meu punt de vista els espectadors també necessitem aquestes vitamines que ens donen les seves actuacions.

Ho he comentat amb el Jordi Mateu i també amb l'Albert, el meu fill. Tots dos s'han aficionat a fer i dirigir teatre, un entreteniment que amaga un immens treball i que potser no es valora prou: preparar, assajar i representar una obra de teatre.

L'última obra que vaig veure a Vi-

laplana va ser "La Passió" amb la direcció del Jordi Mateu i la col·laboració del grup d'actors de Castellvell i Vilaplana. Senzillament "esplèndida", ho dic així perquè ho crec així. Darrere d'aquella hora i escaig de teatre hi havia una llarga llista d'hores, dies i mesos de preparació, per tant, crec que cal agrair molt fermament el regal que ens fan i també reflexionar el perquè de vegades es fan crítiques gratuïtes i molt poc constructives.

Ens omplim la boca per tot arreu que cal potenciar la cultura. Doncs per mi és tanta cultura una obra feta per actors professionals en un gran teatre de Barcelona, com els nostres "amateurs" que els tenim a prop i que són de casa.

Per tant, acabo dient GRÀCIES, per les bones estones que ens heu fet passar i no defalliu que us enyorem.

■ ■ ■

CALA PEIRONA
RESTAURANT
Carrer d'Àngel Guimerà, 1 - Telèfon 977 81 51 71
43380 VILAPLANA

VIALMA SAT Esclofolladora d'avellanes

Jaume Salvat Salvat
C. Major, 14
43380 VILAPLANA
Tel. 977 81 50 13
e.e: salsa@maptel.es

■ *Josep Bofarull Veciana*

LES PROPIETATS DE L'ESGLÉSIA

(II)

Prossegueixo el tema iniciat amb el meu article, amb el mateix títol, publicat a la pàgina 25 del número 82 de *LO PEDRÍS*. Aquell tenia caràcter informatiu, amb un seriós assessorament previ, el d'ara és només una opinió personal. Recullo la informació, del tot fiable, que el nombre de reclamacions particulars fetes a les immatriculacions de l'Església és insignificant, tot i la campanya pública que va engegar el govern de la Generalitat. Té el seu interès observar que cap dels programes electorals dels partits, en la darrera campanya de les eleccions del 14 de febrer, fa cap referència al tema de les immatriculacions, encara que tots fan alguna al·lusió al fet religiós, en sentits diversos.

Potser és obvi recordar la llarga història de la presència i activitat de l'Església i de les parròquies al nostre país, plena d'avatars diversos, de construccions i destruccions, de desamortitzacions i fundacions de monestirs, esglésies i ermites. Cal que reconeguem les grans aportacions de l'Església a la cultura en totes les vessants i, en sems, una excessiva i injustificable acumulació de propietats.

L'Església no necessita tants edificis per complir la seva missió específica i menys encara li cal el poder polític i econòmic, que més aviat són un obstacle. Explicacions trobaríem de tot plegat, per la intervenció de l'Església en la nostra

història, cultura, llengua i institucions polítiques a vegades positiva i altres, errònia. L'Església ha creat cultura i art, amb els instruments de què disposava en altres èpoques. Per a comprendre-ho tot plegat cal situar-se en cadascuna de les etapes històriques, coneixent els condicionants i els criteris de llavors, diversos dels actuals.

A les edificacions cal afegir peces d'orfebreria litúrgica al servei del culte i moltes vegades exhibició sincera i alhora contraproductiva de sentiments religiosos. Moltes parròquies, catedrals i cenobis guarden preciosos exemplars d'aquestes obres artístiques que donats benintencionats els van llegar. En temps passats tot això era considerat com una distinció d'aquella parròquia i poble. Per això s'exhibia amb orgull. Cal afegir encara el valor documental i històric dels arxius parroquials i diocesans, amb segles de validesa.

¿L'Església, les parròquies i les comunitats religioses s'han de desprendre d'aquests edificis i d'aquestes obres d'art? ¿S'han de vendre i destinar el guany a obra social? ¿Tot s'ha de passar a propietat pública?

Si som persones respectuoses de les creences i de la seva pràctica privada i pública, estarem d'acord que la comunitat cristiana de cada lloc necessita, ara i sempre, uns llocs per a poder complir la seva tasca; llocs propis de culte, d'aco-

lliment i atenció a les persones, de reunió, de formació i d'habitatge. Això es necessita a cada parròquia i als organismes diocesans, a cada comunitat religiosa o monàstica, a les entitats i moviments, a Càritas i a les escoles. Espais necessaris que disposin de les condicions físiques i ambientals, adequades segons la funció que tenen, i sobretot, quan algunes d'aquestes activitats tenen una funció social i pública que s'ha de reconèixer. A més, es necessitaran recursos per poder mantenir tots aquests llocs i el servei que fan.

Com recordava abans, i sense jutjar les motivacions, cal lamentar que l'Església, en molts moments de la seva història, hagi sofert injustament la destrucció i l'espoli, privant-la no només de coses i propietats que podríem anomenar supèrflues, sinó fins i tot de les que eren totalment imprescindibles. La història ens dona lliçons que no podem oblidar i ens fa actuar amb seny i prudència. La sensibilitat dels nostres temps, i sobretot el criteri evangèlic, ens demana procurar tenir el suficient i necessari, l'austeritat dels recursos, apartar tota realitat o aparença de luxe, l'ús dels béns amb destinació social i la sensibilitat solidària pels desvalguts amb accions eficaces.

■ Montserrat Foraster Adserà

Alçar la cama per superar els 20 cm d'un esglaó és un moviment sense importància per la majoria de persones, en canvi per a d'altres amb diversitat funcional (a causa d'un accident, malaltia o simplement pel pas dels anys) pot significar la llibertat o la dependència.

Així doncs, som tots iguals?

La llibertat i la igualtat de l'individu s'ha de facilitar per poder participar en la vida política, econòmica, cultural i social i per aconseguir-ho cal l'autonomia personal, sinó esdevé discriminació.

Hi ha d'haver el compromís de promoure, protegir i assegurar el ple gaudi dels drets humans i de les llibertats fonamentals en condicions d'igualtat per les persones amb discapacitat i de promoure el respecte a llur dignitat inherent.

Cal tenir en compte que pel que fa a les persones amb algun tipus de discapacitat reconeguda, a Catalunya n'hi ha més de mig milió i que segons els estudis de l'Organització de les Nacions Unides calculen que un 75% de les discapacitats sorgeixen en la vida adulta i que, a causa de l'envelliment, la prevalença de les discapacitats augmentarà significativament. Es constata clarament que Catalunya, pel que fa a l'edat, té al voltant d'un 20% de persones més grans de seixanta-cinc anys.

Arran de totes aquestes reflexions cal que les administracions juguin un paper molt important invertint

20 cm

i fent de les nostres ciutats, pobles... uns espais amb disseny universal per a tothom que garanteixin la utilització autònoma i segura a totes les persones.

Crec també que no podem esperar que l'administració, ja sigui municipal, comarcal, nacional... ens ho solucioni tot sempre, i per tant cal que ciutadania i administració vagin a una, formin un tàndem on uns i altres s'escoltin i cerquin les millors solucions a cada repte.

En aquest aspecte vull donar les gràcies a l'equip de govern de l'Ajuntament de Vilaplana perquè amb una simple instància on es demanava la instal·lació de baranes a tots els trams d'escales del cementiri municipal, van aprovar el projecte, varen cercar la inversió necessària i les baranes ja estan col·locades i funcionen perfectament.

En uns mesos el tàndem "administració-ciutadania" ha aconseguit un benefici, una millora per a totes les persones de Vilaplana, tinguin o no tinguin actualment la mobilitat reduïda.

Seguim!

**ASSOCIACIÓ
DE JUBILATS I
PENSIONISTES
DE VILAPLANA**

C. del Casal, 3
43380 VILAPLANA

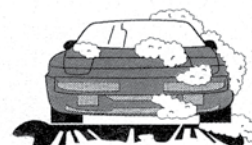

**BE
N
Z
I
N
E
R
A
*
A
U
T
O
R
E
N
T
A
T**

CARBURANTS VILAPLANA
DISTRIBUCIÓ A DOMICILI DE GASOILS

Comandes: 977 328 417

Tot tipus d'articles pel seu vehicle - Obert 24 h

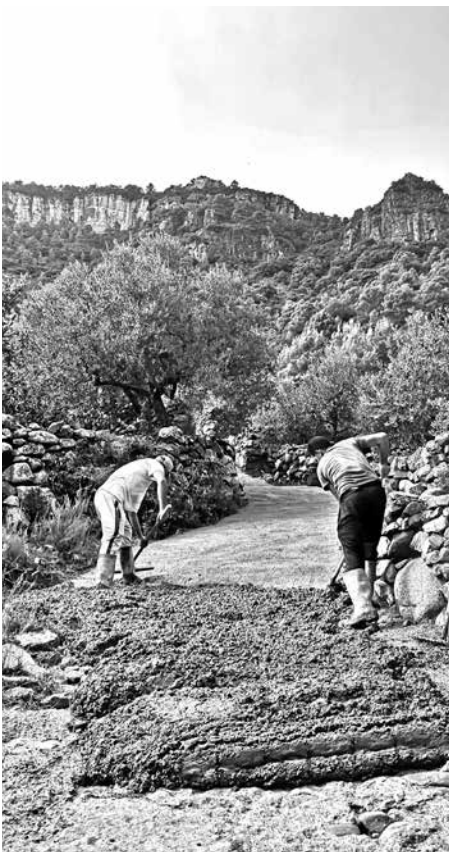
Ajuntament de Vilaplana

Pista Mas de Mins

Camí de les Valls

Camí de les Valls

Millores en pistes i camins del terme municipal de Vilaplana

L'Ajuntament de Vilaplana ha realitzat, en els últims mesos, diverses millores en alguns trams de camins i pistes del terme municipal de Vilaplana.

Les obres realitzades en camins han consistit en la pavimentació de diversos trams que presentaven problemes d'erosió i desgast, sobretot, en episodis de pluges. Concretament s'han pavimentat trams a la zona del Pont Vell, al camí de Mascabrers, al camí de la Vall d'en Bassa i al camí de les Valls.

A més, s'han realitzat tasques de moviments de terres, desbrossat i refet d'aigüeres al camí dels Garrigots per tal de garantir l'accés amb vehicle a les finques agrícoles. També s'ha netejat l'entorn de la Font del Marió i la pista de Mas de Mins, que es trobava pràcticament intransitable.

Les obres de manteniment i pavimentació de camins han comptat amb una subvenció del Consell Comarcal del Baix Camp de 6.928,57 € i amb una altra, de Dinamització Territorial de la Generalitat de Catalunya de 3.415,91 €.

El Departament d'Agricultura també ha realitzat tasques de desbrossada de la vegetació de la caixa del camí i millora d'un tram de la pista dels Masos i del camí dels Motllats. Està previst que les obres finalitzin durant el mes de març. Aquestes actuacions tenen especial importància per tal de garantir el pas de camions de Bombers.

Vall d'en Bassa

Pont Vell

Camí Mascabrers

TAXI

SERVEI DE TAXI 6-Q

7/8 places

L'Aleixar

mòbil 689 029 326

GAUDÍ

Centre de Reconeixements
Mèdics - Psicotècnics

Permisos de conduir i armes Certificats mèdics d'aptitud esportiva Certificats mèdics oficials	Passeig Sunyer 18 Baixos 43202 REUS Telèfons 977 11 54 11 977 75 66 57 www.centresmedicsbonet.com reus@centresmedicsbonet.com Tramitació gratuïta de la renovació del permís de conduir
--	---

VILAPLANA SOLIDÀRIA: CÀRITAS

RECOLLIDA D'ALIMENTS (17, 18 i 19 de desembre de 2020)

ALIMENTS	dijous	divendres	dissabte	TOTAL
ARRÒS	4 kg.	10 kg.	19 kg.	33 kg.
LLET	3 litres	30 brics de litre 15 brics de 200ml. = 3 l.	17 litres	53 litres
TONYINA (oli d'oliva)	7 pacs de 3	2 pacs de 6 / 1 pacde 3	1 pac de 3	39 llaunetes
TONYINA (oli gira-sol)		6 pacs de 3	1 pot de 400 g.	18 llaunetes 1 pot
SARDINES (oli d'oliva)	6 llaunetes		1 pac de 2	8 llaunetes
SARDINES (oli gira-sol)			1 pac de 2	2 llaunetes
SARDINES (tomàquet)			1 pac de 2	2 llaunetes
PASTA	1,5 kg.	8 kg.	27 kg.	37,5 kg.
FARINA			1 kg.	1 kg.
TOMÀQUET fregit	1 pot de 390 g.	7 brics de 390 g. 18 brics de 212 g.	15 brics de 400 g. 2 pots de 500 g. 3 brics de 200 g.	7,5kg.
TOMÀQUET triturat			15 brics de 400 g.	6 kg.
LLEGUM cuit:		1 l pots de 400 g.		1 l pots
LLEGUM cru:		5 paquets de 500 g.	5 d'l kg. 10 de 500 g.	12,5 kg.
OLI d'oliva	2 garrafes de 5 litres	5 ampolles d'l litre 1 garrafa de 5 litres		20 litres
OLI de gira-sol		2 ampolles d'l litre		2 litres
CALDO			1 pac d'l litre	1 litre
MANDONGUILLES		4 pots de 500 g.		4 pots
TRIPA amb cigrons		1 pot de 380 g.		1 pot
GALETES		3 paquets de 500 g.	1 paquet de 800 g.	2,3 kg.
CEREALS (nadó)		2 paquets de 340 g.		2 paquets
SUCRE		4 paquets d'l kg.		4 kg.
PINYA			1 pot de 350 g.	1 pot

VILAPLANA SOLIDÀRIA: CÀRITAS

PRODUCTES DE NETEJA (17,18 i 19 de desembre de 2020)

NETEJA Personal	dijous	divendres	dissabte	TOTAL
Sabó dutxa	7 ampolles de 750 ml.	2 ampolles d'l litre	6 ampolles de 750 ml.	13 de 750 ml. 2 d'l litre
Xampú cabell	2 ampolles de 360 ml. 5 ampolles de 270 ml.		3 ampolles de 750 ml.	3 de 750 ml. 2 de 360 ml. 5 de 270 ml.
NETEJA Casa	dijous	divendres	dissabte	
Sabó plats	1 ampolla d'l litre			1 litre
NETEJA Roba	dijous	divendres	dissabte	
Sabó rentadora		2 ampolles de 3 litres 1 ampolla d'l,5 litres	5 ampolles de 2 litres	17,5 litres
Suavitant		2 ampolles de 2 litres		4 litres

DINERS RECOLLITS: 740 €

* S'ha fet donació d'una estufa de butà amb un parell de bombones per a una família del Baix Camp.

MOLTES GRÀCIES PER LA VOSTRA SOLIDARITAT!

Vilaplana solidària: La Marató

Enguany, veient que no podríem fer el tradicional Bingo per la Marató vam optar per posar a la venda entrades solidàries de 5 €, 10 € o 15 € en tots els espectacles de Nadal.

12/12/2020	Concert GINESTÀ	494,19 €
20/12/2020	A VILAPLANA FEM NADAL	637,20 €
23/12/2020	Màgia: MAG ALBERT	306,67 €
24/12/2020	Quartet MÈLT	657,01 €
27/12/2020	Teatre: LA INTERVENCIÓ	914,17 €
27/12/2020	Rifa de la CISTELLA	550,00 €

TOTAL: 3.559,24 €

Rècord de recaptació a Vilaplana per la Marató!

Moltes gràcies per la vostra solidaritat a totes les persones que heu assistit als actes, a les que heu comprat participacions de la Cistella i a les empreses que hi heu col·laborat amb les vostres aportacions.

L'Anna Gallisà ha estat la guanyadora del sorteig de la Cistella.

Reparació de la xarxa de clavegueram i del reg de la bassa de la Vila del carreró entre el carrer Dr. March i el carrer Major

A finals de desembre van finalitzar les obres de reparació del clavegueram i del reg de la bassa de la Vila del carreró entre el carrer Dr. March i el carrer Major. Les obres es van realitzar a causa del mal estat en què es trobava la xarxa de clavegueram, amb filtracions al reg de la bassa de la Vila, que provocava humitats en algun dels habitatges propers.

Les obres es van iniciar l'1 de desembre de 2020 i van comportar un cert grau de dificultat pel fet de tractar-se d'un carrer molt estret. A més, el reg de la bassa de la Vila passa, en el punt més alt del carrer, a 5 metres de profunditat per una boca de mina estreta que es trobava plena de filtracions d'aigües residuals que s'havien quedat estancades.

Les obres han suposat la canalització del reg de la bassa de la Vila en el tram del carrer, renovar la canalització d'aigües residuals i instal·lar una canonada per la xarxa de pluvials en previsió de connectar, un cop realitzades les obres del carrer Major, el col·lector d'aigües pluvials del carrer Doctor March al carrer Major. A més a més, s'ha renovat la canalització d'aigua potable i s'ha deixat un pas de previsió per a telecomunicacions.

L'obra ha tingut un cost de 13.803,90 € i ha comptat amb una subvenció excepcional de la Diputació de Tarragona de 6.992,52 €.

Més enllà d'ella, per sempre més. Per a l'Elena

Recordem que aquell hort, entre tots els petits racons que tenia, es feia màgic i especial. Perquè hi jugàvem a ser grans essent totes petites; i hi esdeveníem grans perquè hi jugàvem de petites. Tot tenia algun sentit, el que li donàvem al moment, en el relat del joc tot anava variant segons la imaginació de l'instant, tan immediat, tan fugisser.

Aquell pujar i baixar pel riu, incessant i aventurer, ple de decisió, ple d'entrebancs sempre solucionats, imaginaris o reals.

Aquelles disfresses d'època que traspuaven passió i que volien imitar algú famós, algú vist en algun lloc no feia gaire temps.

Aquell "Juguets", lloc de reunió on cadascuna es demanava un trosset d'espai on jugar sola, on jugar amb les altres: el patinet, el "colum-

pio", la bici... Tot valia per fer circuits.

Aquell grup de ball... NEMIR... Qui ho havia de dir que faríem tantes cançons quan vam fer el primer... "Sólo Tú"?

Jocs que s'acumulen a la memòria, que destil·len enyorança. I ara dolor.

Passejos per la carretera, primeres vegades, encetar d'emocions.

I al "cole", aquell orgull i aquella força que oferia guerra allí on anava. I arreu, aquelles ganes de viure, aquelles

immenses ganes d'esgotar cada se-
gon i encetar el següent.

Quan s'acaba una vida? Més enllà d'ella, per sempre més, queda en els altres tot allò que va ser.

Fins sempre Elena. Descansa en pau.

**Neus Sànchez, Isabel Ferré,
Remei Salvat, Montse Ferré**

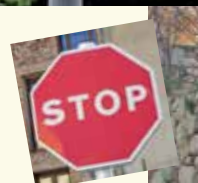

Busquem números i lletres

No fa gaires dies, a la *Classe dels Pirates*, vam trobar una carpe-
ta plena de fotografies de números i
lletres que havien anat a buscar pel
poble nens i nenes que ara ja són
grans. Ens va agradar i vam pensar
d'anar també nosaltres a buscar-ne.

En vam trobar moltíssims i ens
ho vam passar molt bé!!!!

Pirates

CIÈNCIA? O MÀGIA?

Durant el primer trimestre, l'alumnat de Cicle Mitjà i de Cicle Superior vam realitzar tallers de ciències, gràcies al projecte de "Funbrain".

Ens ho vam passar d'allò més bé realitzant tota mena d'experiments:

Estudi de la formació d'anticossos a l'organisme, així com la reacció i funció de les vacunes davant d'un virus.

Observació de la pressió atmosfèrica a partir de la reacció d'una llauna de refresc amb l'escalfor d'un fogonet.

Descoberta de com es formen els núvols.

Construcció d'un baròmetre (per mesurar la pressió atmosfèrica).

Experimentació de les reaccions químiques de diferents substàncies i densitats (aigua amb colorant, alcohol i oli de gira-sol), tot fent hipòtesis i deduccions.

Formació dels aqüífers i anàlisi de les propietats de l'aigua (pH, contaminació, potabilitat...).

Amb aquests tallers vam gaudir i sobretot vam prendre consciència de la importància de la recerca i la investigació científica.

Després de tot plegat ens vam quedar bocabadats i bocabadades i ens preguntem si la ciència també és màgia. Què en penseu?

Everest i Artistes

“Pintures rupestres” a l'escola!

La Classe dels Artistes de Cicle superior de l'escola de Vilaplana s'ha aventurat a conèixer el passat.

Han anat molt enrere en el temps, fins a arribar als inicis de la prehistòria, on han pogut veure el procés d'hominització, la condició de nòmades recol·lectors i caçadors, la fabricació d'eines, la importància del domini del foc, etc.

Però, com a bons artistes, una de les coses que més els hi ha cridat l'atenció, han estat les primeres representacions artístiques. És a dir, les pintures rupestres.

Després de cercar informació sobre el tema, van descobrir que feien servir diferents eines per crear les seves reproduccions, com les mans, els pinzells vegetals o fins i tot aerògrafs rudimentaris. Respecte als colors que utilitzaven, els obtenien dels pigments naturals,

com l'òxid de ferro, el manganès, el carbó, els excrements, el colorant tret de les plantes...

Així doncs, després de fer aquest treball d'investigació, els Artistes van anar a cercar diferents materials vegetals i minerals per l'entorn de Vilaplana i van fer les seves pròpies reproduccions rupestres, al pati de l'escola.

Perduraran en el temps, igual que les pintures rupestres? Aquí teniu algunes fotos dels resultats.

Artistes

La festa de la mesura

Aquest curs "L'Escola Cingle Roig" ha apostat per un enfocament didàctic de les matemàtiques, basat en un aprenentatge més competencial a través del projecte "INNOVAMAT".

La classe dels "EVEREST" de Cicle Mitjà, tot seguint una de les aventures proposades en el projecte, havien de seguir les indicacions de la "Reina de la mesura", realitzant un repte que els ajudaria a entendre el sentit i funcionalitat de l'ESTADÍSTICA.

Es tractava de mesurar els peus de tots/es els/les alumnes de l'escola i també els dels/les mestres. La "Reina de la mesura" volia ser la protagonista, perquè només podien anar a la festa, tots aquells infants i mestres que tinguessin el peu més gran que ella.

Després de recollir totes les dades, les van ordenar, van fer les mitjanes de cada curs, les van interpretar i finalment les van representar en un DIAGRAMA DE BARRES.

Analitzant els resultats, vam descobrir que només una alumna es quedava fora de la festa, així que vam fer un debat i finalment vam trobar una so-

lució. Tothom va poder tenir una entrada per assistir a la gran "FESTA DE LA MESURA".

Ja ho veieu, les MATEMÀTIQUES també poden ser divertides!

Everest

Anem a la Xalateca!!!

Aquest curs, els nens i les nenes d'Educació infantil i de Cicle Inicial, seguim anant a la Xalateca. Aquesta vegada hi anem separats i en dies diferents: els nens i nenes d'infantil, dilluns al matí, i els de cicle inicial, dimecres a la tarda, quinzenalment.

És una activitat que ens encanta!!!

Els més petits fem una estona de joc a la Xalateca i una altra, a la Biblioteca. El que més ens agrada és jugar a la cuineta, a la botiga i al racó de disfresses. Ens agrada llegir i mirar llibres relaxats als coixins. És tota una excursió, anar-hi!!!

Els més grans, durant la tarda tenim tres estones diferents: una en què llegim, una altra en què juguem amb les joguines que hi ha a la sala de joc i, també, una altra en què juguem amb jocs de taula. En ser poquets, fem grups petits i ens ho passem super!!!

Agraïm poder gaudir d'aquest espai que ens ofereix experiències diferents on compartim estones divertides amb els companys.

Pirates i Aquàtics.

No només l'aigua apaga el foc!!!

La Classe de l'Aigua vam tenir visita a l'escola!!! Uns pa-pes de la classe que són bombers ens van venir a explicar moltes coses!!!

Ens van parlar de la seva feina com a bombers i en quin Parc es troben cadascú. Ens van ensenyar que no només l'aigua apaga el foc, també es pot apagar amb més foc (en incendis a la muntanya), amb sorra o terra, amb mantes, amb els extintors... i ens van fer una mica de demostració.

Ens van ensenyar els equips de roba que utilitzen segons si han d'anar a un incendi important, un accident de trànsit o altres serveis en què poden trobar-se. I vam flipar molt amb els cascs que tenien!!!

Vam parlar dels camions, de la llargada de les mànegues, també de les escales que tenen...

Amb els bombers, vam quedar que, si el coronavirus ens ho permetia, algun dia aniríem a visitar el Parc de Bombers i així podríem veure els bombers que hi treballen, els camions, els cotxes, la sala d'entrenament... on estan els bombers mentre no surten a fer un servei.

ESCOLA CINGLE ROIG

I ens van recordar que... si mai veiem un incendi, una inundació, un accident... o un gatet a dalt d'un arbre, hem de trucar al 112.

Classe de Cicle inicial

A la Classe dels Pirates creem amb objectes de la Natura

Aquest començament de curs ha estat una mica estrany. A la classe dels petits hem aprofitat per sortir molt pel voltant de l'escola. Durant les primeres setmanes anàvem molts dies a la rasa, dues o tres tardes a la setmana. Ara que ja ha arribat el fred hi acostumem a anar un cop per setmana. I com que hi hem anat molt, hem aprofitat per recollir moltes coses i fer obres d'art

efímeres, sí d'aquestes que es fan i després es desfan o elles soles desapareixen amb el pas del temps.

És molt divertit d'anar fent obres d'art entre tots. Ara us n'ensenyem alguna de les que hem fet.

Per cert d'aquesta manera de crear en diuen: LAND ART.

MERCÈS DE TENIR CURA D'UNA PETITA PART DEL PLANETA

Ben trobats; Em presentaré: sóc en Joan Pagès i vaig néixer en una comarca tarragonina en uns temps en què l'agricultura començava a representar ja tan sols un complement a l'economia familiar de força cases. El pare era un professor que exercia de pagès els caps de setmana i a les vacances i la mare atenia la casa i els meus cinc germans.

Els temps no eren fàcils; però el seu sou de mestre i els ingressos anuals del principal fruit sec que conreàvem a les terres de la família en aquells moments en què un sac d'avellanes era valorat en 90 € (15.000 pessetes del moment), van anar estirant-se fins a permetre'ns a tots uns estudis bàsics que, en el meu cas, van concloure en una formació en enginyeria química que em va encarrilar fins a obtenir una feina a la indústria química del polígon de Tarragona.

Els primers quatre anys de la meua vida laboral vaig continuar col·laborant amb la família en el manteniment de les nostres finques d'avellaners; tanmateix, acabat un període de vacances es va produir una reducció de plantilla a l'empresa i, després de pensar-m'ho molt vaig decidir dedicar-me en exclusivitat a la tasca que més em satisfia. I el Sr. Joan Pagès, enginyer es va convertir en el Joan; un pagès que pretenia tenir en el conreu de l'avellana el seu principal mitjà de vida.

De bon començament ja em vaig trobar amb la primera de les sorpreses que no han deixat de produir-se fins a dia d'avui: La Llotja de Reus, aquell any, va fixar el preu de l'avellana entre 1,70 i 1,90 euros la lliura, molt per sota del preu de cost estimat per a una explotació moderna. I fins avui, en cap de les collites no he aconseguit cobrir les des-

peses que em suposa el conreu d'avellaners de les nostres terres...

Alguna cosa no quadra en tot el cicle de l'avellana: des de l'inici de la collita fins que el producte arriba al consumidor final, totes les baules de la cadena obtenen el seu marge, vaja, el seu benefici – les químiques que ens venen els seus productes, els fabricants de maquinària, els distribuïdors, les transformadores finals- tothom hi guanya. L'únic que no cobreix les despeses de producció sóc jo, el Sr. Pagès!

El pagès té cura de l'avellana i procura conrear-la de la forma més ecològica possible; obté un producte de proximitat amb unes propietats organolèptiques i un contingut en antioxidants molt important que suposen un plaer gastronòmic notable i un afegit considerable en la cura de la nostra salut. A canvi d'això, el retorn que n'obté és el rendiment negatiu de la seva inversió...

Cal posar remei a aquesta situació!!!

S'haurà de continuar insistint que es creï una DOP per a l'Avellana de Reus o per a l'Avellana de Muntanya per tal que les avellanes reconegudes amb aquesta DOP tinguin un preu de Llotja que permeti els consumidors continuar gaudint del seu excel·lent paladar però, també, que els productors obtinguin unes collites econòmicament sostenibles.

En Joan Pagès està orgullós de com manté de netes i polides les seves finques i s'entristeix en veure, cada cop més, com els seus veïns abandonen les terres que van transformant-se en erms i boscos, amb el pas del temps; en adob per a un foc que espera que no arribi mai però, que molt es tem, arribarà més aviat que tard.

I el pitjor de tot és que en Joan no té un pla B per al seu projecte de gestió. Si el futur li ofereix un retorn econòmic digne, seguirà gestionant, fins que les forces aguantin, aquest petit trosset de Planeta que ha rebut de la família; tanmateix, aquest és un exercici finit. Els seus fills no seguiran aquest cicle que ha anat passant de generació en generació. Senzillament, abandonaran la terra que passarà a engrossir els milers d'hectàrees dels boscos en què s'està convertint la major part del nostre territori. I ja no hi serem a temps!

Valgui aquesta petita història per fer arribar el reconeixement i suport del grup Fridays for Future Vilaplana a tots els Srs. Pagès, per la seva implicació en la cura d'aquest petit bocí de planeta que els ha tocat gestionar; però, també, com a denúncia a l'especulació econòmica sobre el preu dels productes agroalimentaris que ofereixen valor afegit i rendiment econòmic a tothom que participa de la transformació i venda d'aquests productes i en deixa fora els productors.

Localitzada a Alforja una espècie vegetal molt rara a Catalunya

■ *Rogelio Portal Tejo*

Un informe encarregat pel **GEPEC** (Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes Catalans) confirma l'existència a Alforja, al voltant de l'Ermita de Puigcerver, de l'Estepa populifolia (*Cistus populifolius*), una espècie vegetal molt rara a Catalunya, catalogada com a Flora amenaçada. L'esmentat informe ha estat presentat a la Fiscalia com a part de la causa amb la qual es creu possible aturar les obres del **Parc Eòlic Lo Vedat del Pany**, ja que "el Decret de Flora amenaçada de Catalunya diu que està estrictament protegi-

da i que no pot tenir cap mena d'afectació". Amb l'entrada en joc d'aquesta població de flora, la declaració d'impacte mediambiental seria negativa. La descoberta d'aquesta espècie en el nostre municipi ha estat possible gràcies als voluntaris de l'associació "Excursionistes d'Alforja", a membres del **GEPEC** i a altres associacions de defensa del territori, agrupades en la **XARXA SUD**, seguint la intuïció del **Joan Ramon Mendo Escoda** del **GEPEC**.

L'informe per a la conservació de l'estepa *Cistus populifolius* ha estat elaborat pel llicenciat en Ciències Ambientals de la Universitat de Girona, **Maurici Montané Gil**.

L'estepa *Cistus populifolius* és una espècie d'alta prioritat, protegida pel Catàleg de flora amenaçada de Catalunya i catalogada com a vulnerable en el seu Annex 2. És un tàxon protegit a l'Espai d'Interès Natural de les Muntanyes de Prades, però el més important és

que és una espècie exclusiva del Camp de Tarragona. A Catalunya sols es coneixia en dues localitzacions, al **Puig d'en Gulló**, al municipi de l'Aleixar, i al **Coll de la Teixeta**, a la Serra de Pradell, ambdues a la comarca del Baix Camp. En la localització d'en Puig d'en Gulló, cal mencionar que aquesta població de *Cistus populifolius* va fer protegir la zona com a espai d'interès natural al Pla d'espais d'interès natural (PEIN), aprovat l'any 1992.

Arran de l'encàrrec del **GEPEC** s'ha realitzat una exhaustiva exploració d'aquest tàxon a la Vall de Cortiella, en un espai pròxim a l'**Ermita de Puigcerver** on, en l'actualitat, es construeix el Parc Eòlic Lo Vedat del Pany. S'han observat tres poblacions considerables i s'han localitzat i georeferenciat 670 individus, en un petit cens de poques jornades. Aquests individus s'han trobat sobre el sòcol hercinià de naturalesa silícica, en un interval altitudinal aproxi-

Instal·lacions JF

- Electricitat, Gas, Aigua.
- Calefacció i Aire condicionat.
- Aprofitament d'aigües grises i pluvials.
- Energia solar fotovoltaica per usos agrícoles.

<http://www.usuaris.tinet.org/ijfega/inici>

Jordi Fernández Llorens

instaljf@tinnet.cat

620 272 212

La Tartrana de Cal Munter

Confort en Allotjament Rural

Àngel Guimerà, 9 - 43380 VILAPLANA
Tel. i Fax 977 815 160 - Mòbil 687 415 898
www.latartrana.es

mat que va dels 450 als 700 metres. Hi ha individus adults de fins a tres metres d'alçada, així com individus joves. En tractar-se d'una espècie heliòfila, defuig el sotabosc de l'alzinar. La presència d'aquesta estepa és freqüent a les clarianes que ofereixen els conreus abandonats del vessant nord, tot i que també es troben individus dins l'alzinar.

Després de les prospeccions de camp s'ha observat la població més gran de Catalunya de l'espècie **Cistus Populifolius** tractant-se d'una troballa d'alt valor biològic. Aquesta població té més plàntules que la coneguda població d'en Puig d'en Gulló, al municipi de l'Aleixar, i no es descarta en absolut la presència de més individus. Caldria fer un cens exhaustiu per a la cerca de més plàntules de l'anomenada espècie. Però, malauradament les nostres poblacions d'aques-

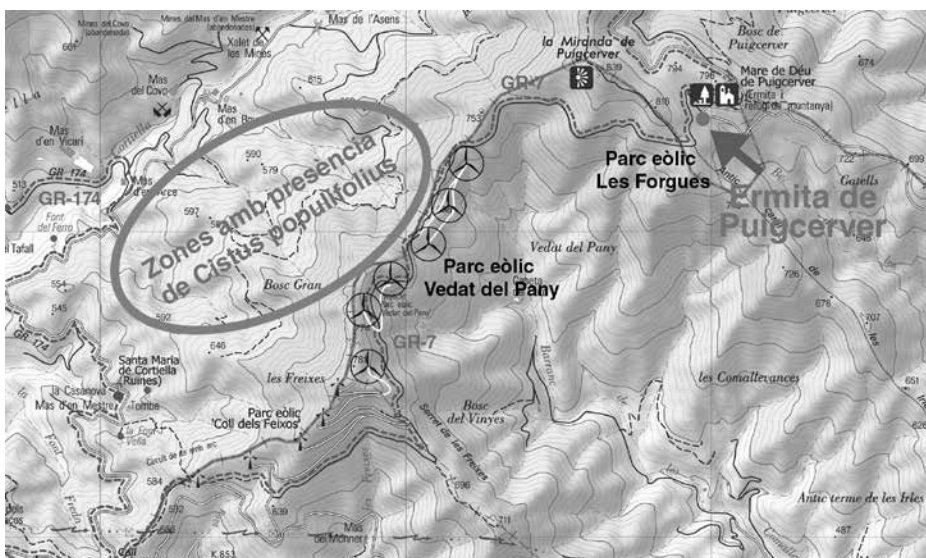

ta **rara espècie** entren en conflicte amb els nous generadors del Parc Eòlic Lo vedat del Pany, com podem observar en el mapa.

A causa de la catalogació de l'espècie **Cistus Populifolius** com a vulnerable al Catàleg de flora amenaçada de Catalunya, es prohibeix qualsevol alteració de l'hàbitat que afecti negativament les seves poblacions. Per aquest motiu caldria evitar la instal·lació d'aerogeneradors en tota la carena de la serra. Es creu que les obres iniciades amb el projecte del **Parc Eòlic lo Vedat del Pany** són incompatibles amb l'hàbitat de l'espècie mencionada, i que el Departament de Territori i sostenibilitat hauria de promoure, com preveu l'article 5 del decret de flora 172/2008, les actuacions pertinents per la preservació de l'espècie. Tal com s'afirma en aquest

informe: s'haurien d'incloure els resultats de l'estudi en els tràmits d'avaluació d'impacte ambiental referits al projecte del Parc Eòlic. És cert que no podem ocultar la nostra alegria al saber que comptem, al nostre municipi, amb la més gran població d'aquesta rara espècie de tota Catalunya. Una troballa que no fa més que engrair la llista de petites meravelles repartides pel nostre terme: les Pintures de la cova de l'Aleu, els Jaciments Prehistòrics de la cova del Rufino, el Santuari dels Sacrificis, la monumental Nevera del Ginoteta, catalogada com "La Catedral del Fred". Malgrat això, totes i cada una d'elles estan, d'una manera o altra, amenaçades pels depredadors del paisatge (Centrals Eòliques, Pedreres...) o per l'oblit de les administracions, tan locals com del país. No sabem quina cosa és pitjor.

VALFRES Pinturas
pinturas y papeles pintados

SISTEMA MULTICOLOR
Más de 5.000 colores
al instante

977 31 71 54
Av. de Falset, 171 (ctra. de Alcolea)
43206 **REUS** (Tarragona)

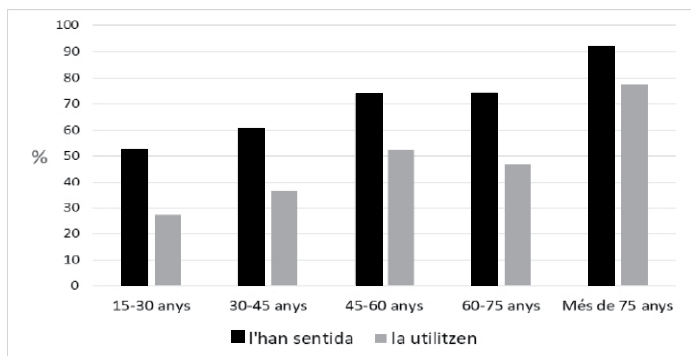

■ *Mariona Juanpere
Salvat*

Frases fetes i dites de Vilaplana

Un cop acabat el meu treball de recerca sobre les expressions populars a Vilaplana, aquestes són les conclusions:

Les frases fetes, dites i comparacions s'estan perdent entre els joves de Vilaplana, i és probable que també entre els joves de les altres poblacions. Però no només és entre els joves, sinó que és una pèrdua progressiva que observem en cada canvi de generació. En aquest gràfic es veu el percentatge d'expressions que coneix i que utilitza cada franja d'edat.

Una altra conclusió és que les frases fetes i dites es fan servir sobretot en àmbit familiar. El segon àmbit on més s'utilitzen és el social, i per últim, en àmbit acadèmic i laboral. Que l'àmbit acadèmic i laboral sigui on menys s'utilitzen pot ser que sigui per la concepció que aquestes expressions són col·loquials i en conseqüència, inadequades, per aquest àmbit.

També he vist que moltes expressions tenen diferents significats segons les persones, normalment no gaire allunyats entre sí.

Les dites que van sortir al número anterior són:

Passar més gana que el matxo del favó.

No surt en diccionaris de frases fetes i dites, així que potser és local o de la zona.

El seu significat és: tenir molta gana.

En l'enquesta del meu treball ha sortit que l'ha sentida un 22,9% dels enquestats, i la utilitza només un 9,2%.

Dat i agre no regategis.

No apareix en diccionaris, per tant, pot ser de la zona.

El seu significat és: no et queixis del que et regalen.

La coneix el 29,4% dels enquestats i la utilitza el 18,3%

Al número següent parlaré del significat d'aquestes dues expressions:

Ser més just que un petador

Tocar l'arquet

En saps el significat?

■ *Magda Montlleó Llauredó,*
Regidora de Cultura

Recital de textos i poemes propis

La vigília de Nadal, just abans de la Missa del Gall, a la plaça de la Vila i davant de l'arbre de Nadal, l'Alba Closa i el Marc Mestre ens van delectar amb la lectura de dos textos nadalencs escrits pel Pep Mestre i amb l'acompanyament de música, per megafonia. Va ser esplèndid i emotiu.

Aquesta iniciativa, que va ser una proposta espontània sorgida pocs dies abans de Nadal, voldríem que fos el punt de partida i el reclam per a potenciar la producció de petits textos i poemes escrits per valtors, i que us vingui de gust compartir.

De segur que molts ja escriviu, i si no us hi heu atrevit encara, us animem a fer-ho. L'objectiu és donar veu als vostres escrits i us animem a prendre part en la trobada que farem pels volts de Sant Jordi, segurament a la plaça de la Riba.

Si us fa cosa llegir-ho, ja trobarem qui ho llegeixi. A Vilaplana tenim bons rapsodes i de segur que en descobrirem més.

Animeu-vos! Ens agradaria que hi hagués participants de totes les edats.

Tels: 977 76 82 68 - 670 45 59 04

Vilaplana és un cendrer!

Fridays for Future Vilaplana va començar l'any amb una JORNADA DE RECOLLIDA DE BURILLES, oberta a la col·laboració de tothom. Així que el dia 2 de gener de 2021, ens vam trobar al Casal i proveïts de guants, envasos i estris per agafar les burilles ens vam repartir pels carrers i places de Vilaplana.

La intenció no era sols deixar el poble més net, sinó més aviat retirar aquests petits i potents contaminants i conscienciar-nos del problema que suposen per la salut del planeta.

Una burilla deixada al carrer, i que ningú reculli, pot seguir dos camins: quedar-s'hi, entre les llambordes o en els racons, deixant anar tòxics o ser arrossegada per la pluja, i fer cap a les clavegueres i d'allí, al riu. En els dos casos, tardarà entre 8 i 12 anys en eliminar-se, i si fes cap al mar, encara més (en aigua salada les burilles duren 400 anys). Això és perquè la majoria dels filtres estan fets d'acetat de cel·lulosa, un material gens degradable. Però el problema més gran és que una burilla és com una bossa de te, concentra i assimila tòxics en ser usada, i els va alliberant quan entra en contacte amb l'aigua.

Una burilla conté més de 4.000 substàncies tòxiques, derivades del tabac, del filtre i de la combustió de la cigarreta. La més important és la nicotina, un potent neurotòxic (letal pels peixos petits), però també hi ha arsènic i metalls pesants com plom, coure, èter, fenol... aquestes substàncies ja s'estan trobant en els peixos que consumim, amb el risc que suposa per la nostra salut.

Si a la durabilitat i a la toxicitat de les burilles hi afegim la quantitat, el problema pren una dimensió considerable. I és que es llancen cada any al voltant de 4,5 bilions de burilles per tot el món! De manera que si es posessin en fila, dona-

rien dos tombs a la terra.

En el cas de Vilaplana la quantitat de burilles recollida va ser de 3.138, que afilerades també donarien un bon tomb al poble. A l'exposició, realitzada els dies 30 i 31 de gener al Casal, es podia observar tant les burilles recollides com la quantitat que vam trobar en cadascuna de les 4 àrees de recollida:

Zona 1) Burilles recollides: 1.461

C. del Casal / Aparcament / Pg. La Mussara / Rotonda / Parada del Bus / Cra. de la Mussara.

Zona 2) Burilles recollides: 883

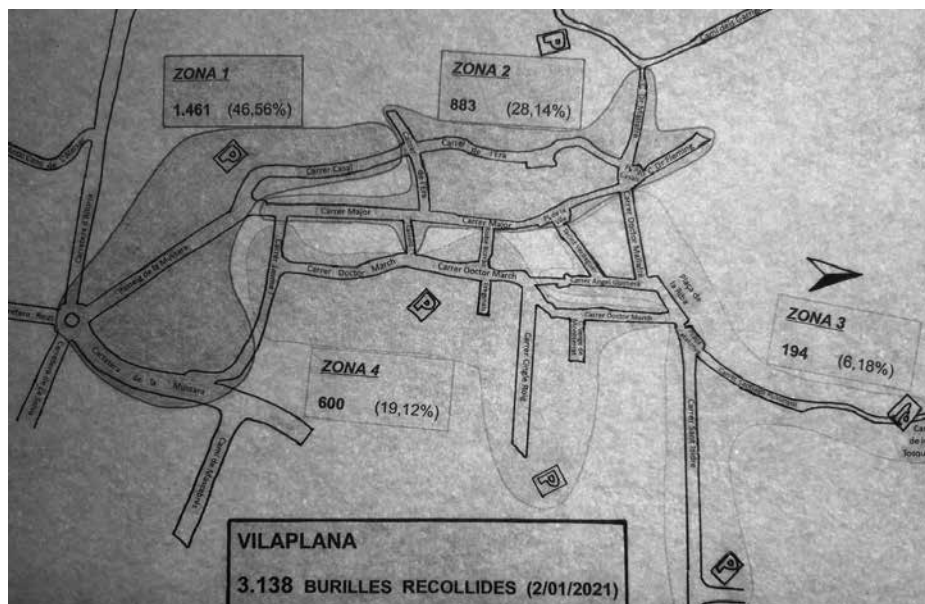
C. Major / Carreró Bruno / C. de l'Era / Pl. de la Vila / C. Sant Sebastià / Pl. Pau Casals / C. Dr. Fleming / C. Dr. Mallafré (part baixa).

Zona 3) Burilles recollides: 194

C. Dr. Mallafré (part alta) / C. Àngel Guimerà / C. Jacint Verdaguer / Pl. Catalunya / C. Santiago Rusinyol / C. Sant Isidre / Magatzem.

Zona 4) Burilles recollides: 600

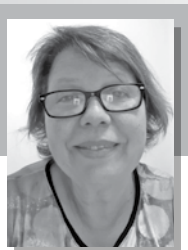
C. Jaume I / C. Dr. March / La Planeta / C. Freginals / C. Bisbe Borràs / C. Cingle Roig / C. Verge de Montserrat.

Esperem que la campanya hagi contribuït a sensibilitzar-nos sobre la toxicitat de les burilles i a mantenir una Vilaplana neta i saludable.

FORN DE MONT-RAL:

Un projecte empresarial en un poble petit de muntanya.

■ *Magda Montlleó*
Llauredó,

La Lorda Ruiz és la fornera i propietària principal, i juntament amb la Mariona Martí, dirigeix el Forn.

La Mariona també és propietària i combina la feina a l'obrador amb la Direcció Executiva.

En aquesta nova etapa, han obert botiga a Prades (2017), inaugurat nou obrador i botiga a Mont-ral (2019), i l'any passat, amb motiu accelerat per la pandèmia i el confinament, botiga online.

Actualment l'equip el conformen 8 persones: Lorda i Mariona al capdavant, Carmelo, Nina i Mati, a l'obrador, Carmen i Berta a les botigues i Raül, repartint.

Una mica d'història del Forn...

El forn neix a finals dels anys vuitanta, de la mà de Rosa Catalán i Diego

Ruiz, que descobreixen en Mont-ral un entorn ideal per viure i decideixen també treballar-hi, i habiliten un obrador al darrere de casa seva. Abastir de pa el terme no és cosa fàcil i, al cap de deu anys, han de tancar.

Però la seva filla petita Lorda s'en testa a continuar l'aventura, tenint molt clar que reorientarà el negoci especialitzant-lo en un producte estrella que des de petita vol fer: varietat de magdalenes. I així el 1999 pren les regnes del forn i comença a donar vida a les ara famoses **magdalenes de Mont-ral**.

No van ser uns inicis fàcils tampoc, començava de zero des d'un nucli allunyat, de manera que va apostar per

promoure la presència en fires per una banda, i fer-se visible en botigues d'alimentació de poblacions grans com Tarragona, Valls, Reus, per una altra.

La fórmula va donar els seus resultats, i durant gairebé vint anys de molta feina (ella i dues treballadores més elaboraven tota la magdalena i el seu germà feia el pa) ha anat llaurant-se una marca, sobretot visible i reconeguda per les magdalenes, elaborades amb farines i productes de proximitat i de qualitat.

Però les instal·lacions del forn comencen a quedar petites i obsoletes. La Lorda arriba al sostre de les seves possibilitats de producció i necessita un nou espai. Aquí s'incorpora la Mariona Mar-

TECPERVAL, S.L.

TÈCNICS EN PERITATGES i VALORACIONS

Carles Bonet Juanpere
ENGINEER ELÈCTRIC

Camí de l'Aleixar, núm. 42, L-4
43202 REUS (Tarragona)
Tel. 977 326 244 - Fax 977 326 458
tecperval@telefonica.net

pintura decorativa

Alvar Juanpere
Olivé

Sant Tomàs, 60 - Tel. 977 34 29 85 • 43201 REUS
Plaça de les Províncies, 1 • 43840 SALOU
C. Jaume I, 8 • 43380 VILAPLANA
Tel. mòbil 667 273 477
alvarjuanpereolive@hotmail.com

tí, que l'any 2016, gestiona inicialment les obres del nou espai del forn, ubicat al nucli antic de Mont-ral, al costat de l'ajuntament, i s'hi acaba quedant per a gestionar la nova etapa. La Lorda es pot dedicar més a l'obra d'aquesta manera, i així agafa també les regnes del pa, que en els darrers temps ha agafat molta volada.

Mont-ral, a 2021, s'ha fet un lloc en els forns de referència de la província i, a més de ser anomenada la **capital de la magdalena**, és sinònim de forn artesà de qualitat que aposta sempre per afegir valor al seu territori.

Productes que s'elaboren al Forn.

Des dels inicis s'ha fet pa d'espelta integral i pa de blat, que es mantenen en l'actualitat, però que ara s'elaboren amb llevat mare i amb fermentacions llargues. Les magdalenes han estat i segueixen sent el *buc insígnia* dels dolços, tot i que els croissants en els darrers anys també han agafat protagonisme (de blat i d'espelta, sense farcir o farcits de xocolata). També des de fa pocs anys s'ha apostat per dolços més adients per a postres: braços, tiramisú, pasta de full... o fins i tot, galetes de xocolata i avella-

na, a banda dels productes estacionals o de temporada típics: mones de Pasqua, coques de Sant Joan, panellets i, des de fa dos anys, el Panettone de Nadal. Tots ells, artesanals i elaborats amb productes naturals, de qualitat i, en la mesura del possible, de proximitat: avellana i nous de la Febró, mel de Farena, poma de Capafonts, mató del Pirineu, farina ecològica de Sta. Coloma de Queralt...

Distribució dels productes.

El Forn Mont-ral és una microempresa... i per tant, no disposen d'una gran infraestructura logística. Actualment compten amb dues furgonetes i dos repartidors que es distribueixen la ruta, dos cops per setmana, per tal d'abastir els punts de venda del Camp de Tarragona i també els domicilis, abraçant fins i tot la Conca de Barberà.

Val a dir que des de fa deu dies compten amb un punt de venda autoritzat a Barcelona, al que arriben mitjançant un servei *courier* extern, que també s'encarrega d'arribar a tots els domicilis que facin compra *online* fora del seu territori, ja que de moment no poden arribar a tot arreu pels seus mitjans.

Informació a la web:

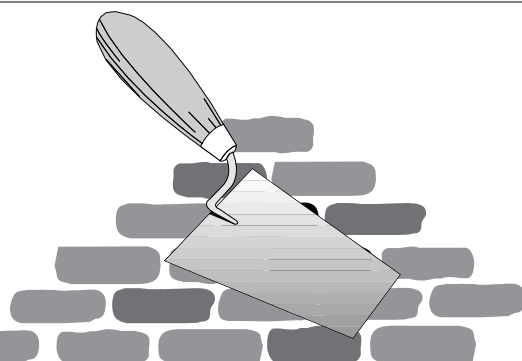
www.fornmontral.cat

CONSTRUCCIONS

JOAN MESTRE SL

C/ Major, 32-3r - 43380 VILAPLANA - Tel. 977 81 51 73

MASOS I CASES DEL TERME DE LA MUSSARA

■ *Joan Serra Ferré*

MAS D'EN GRAU

ALTRES NOMS:

Segons R. Amigó (1963) en alguna ocasió algú l'anomena mas del Cases, pel propietari que tenia a mitjans del segle XX.

SITUACIÓ

A poca distància del mas del Coll, a tocar de la carretera de Mont-ral, era una de les masies més importants del terme.

ESTAT I HISTÒRIA DE LA CASA

Està totalment enrunat, té una torre rodona amb merlets, adossada de construcció moderna. Segons R. Amigó (2006), el mas podria ser el que surt anomenat a una Sentència de 1496 com a Mas de Joan Guerau. El mas fins fa pocs anys gaudia d'una imponent portalada adovellada que portava la data de 1731, J. Serra (2007).

PROCÉS D'ABANDÓ

Segons Albert Manent (2003), el mas quedà totalment abandonat el 1946, quan la família de Salvador Magrané Juanpere, formada per cinc persones, marxà cap a Reus.

El mas era propietat de Pau Cases que vivia a Reus.

(...) és una bella masia de muntanya, gran i folgada. A dos minuts d'aquesta masia es troba la font, amb un bassal que recull la seva aigua (...)

J. Iglesias, J. Santasusagna, 1930.

NAIXEMENTS

Any	Sexe	Nom		
1882	H	Joan	Boldó	Balañá
1884	H	Josep	Boldó	Balañá
1886	D	Antonia	Pocarull	Juanpere
1886	D	Rosa	Pocarull	Llort
1887	D	M ^a Dolors	Pocarull	Juanpere
1888	D	Carme	Pocarull	Llort
1889	D	Maria	Pocarull	Juanpere
1890	D	M ^a Carme	Boldó	Balañá
1890	D	Francesca	Pocarull	Llort
1892	D	Maria	Cavallé	Estivill
1893	D	Maria	Boldó	Balañá
1934	D	Teresa	Magrané	Cabré
1937	H	Isidre	Magrané	Cabré
1937	H	Josep	Magrané	Cabré
1938	H	Salvador	Magrané	Cabré

Font. Registre Civil de la Mussara, Ajuntament de Vilaplana
Elaborat: Joan Serra Ferré (2015)

MAS D'EN PEIRÓ

ALTRES NOMS:

Al Registre Civil també hi surt anomenat com a mas de la Font, mas del Joan de la Font i mas de Joan Peiró.

SITUACIÓ

Aguaita sobre el barranc de la Font, a poca distància de la carretera de l'Arbolí. A mig camí entre aquest mas i el poble hi havia la font que abastia d'aigua les cases del llogaret.

ESTAT I HISTÒRIA DE LA CASA

Està totalment enrunat. A una Sentència de 1496 surt anomenat un Mas d'en Peiró al terme de la Mussara (R. Amigó, 2006).

PROCÉS D'ABANDÓ

Segons A. Manent (2003), el mas quedà totalment abandonat el 1926, quan la família d'Isidre Olivé Roig, formada per dues persones, marxà primer cap a cal Rafael i després cap a Vilaplana.

El mas era propietat de Rufi Estivill Esteve.

NAIXEMENTS

Any	Sexe	Nom		
1885	D	Càndida	Estivill	Esteve
1887	H	Joan	Estivill	Esteve
1892	D	Serafina	Estivill	Esteve
1893	H	Maria	Roig	Juanperel
1895	D	Dolors	Estivill	Esteve
1895	H	Josep	Roig	Juanpere
1899	H	Rufi	Estivill	Esteve
1901	H	Oleguer	Estivill	Esteve
1906	H	Josep	Estivill	Esteve
1921	D	Maria	Olivé	Estivill
1923	H	Josep	Olivé	Estivill

Font. Registre Civil de la Mussara, Ajuntament de Vilaplana
Elaborat: Joan Serra Ferré (2015)

Cap on vas, Mussagats?

En el número anterior de **Lo Pedris**, anunciàvem la creació de Mussagats, una associació animalista que té com a principal objectiu protegir i controlar la població de gats ferals de Vilaplana.

Amb només quatre mesos, aquesta associació ha complert amb escreix tots els objectius que teníem, en crear-la:

S'ha constituït com a **associació** i ja compta amb 14 socis.

S'ha iniciat el **cens** els gats ferals. De moment, s'han comptabilitzat 27 gats.

Es van **esterilitzar** 17 gats en una primera campanya al mes de gener. És a dir, es van capturar, i una vegada verificat que no tenien amo mitjançant el lector de xips de l'ajuntament, es van portar a la Clínica Veterinària Reus i després se'ls va retornar al poble, tots convenientment identificats mitjançant una marca a l'orella. Val a dir que per les tasques de captura es van utilitzar gàbies facilitades per l'ajuntament i molta paciència. Per sort, no hi ha hagut complicacions

postcirurgia, tot i que per alguns dels gats capturats el nivell d'estrès ha estat alt. Ara estem realitzant la segona campanya i ja hem esterilitzat dues gatetes més.

Pel que fa a l'**alimentació**, s'han establert dos llocs: plaça Pau Casals i carrer sant Isidre. Aviat, hi haurà menjadors i dispensadors d'aigua que es col·locaran al final del carrer Dr. Mallafre. Per altra banda, s'han lliurat 9 carnets d'alimentadors. Un carnet d'alimentador assegura que la persona que fa aquesta tasca és una persona conscient, formada i autoritzada, i els permet identificar-se davant de l'autoritat si fos necessari.

Un altre objectiu era assegurar un tractament veterinari per als gats quan fos necessari. Per sort, només ho ha estat en un cas: l'associació va recollir una gateta atropellada a la carretera d'Alforja i la portà a una clínica veterinària, on va rebre el tractament adient. Dissortadament, vam haver de sacrificar-la,

i un membre de l'associació va acompanyar-la fins a l'últim moment. També dins d'aquest apartat, actualment, s'està realitzant la desparasitació de tots els gats que es porten a esterilitzar, i cap a la primavera es preveu desparasitar als que ja estan esterilitzats.

Referent a les **adopcions**, s'han connectat persones que volien un gat i els cadells de les colònies i s'han realitzat 4 adopcions.

Aquests eren els objectius pels quals va néixer l'associació, i com dèiem a l'inici, s'han complert. A més, s'han fet altres actuacions que no estaven previstes:

S'han protegit del fred els gats del carrer, durant els dies de gener, mitjançant casetes artesanals.

S'ha creat un Facebook <https://www.facebook.com/mussagatsvilaplana/>, molt actiu, que us animem a visitar

Es manté contacte estret amb altres associacions animalistes; d'aquesta manera hem pogut avisar d'uns gossos perduts al camí de les Tosques.

Volem agrair la col·laboració de l'Ajuntament de Vilaplana i de les persones i entitats (REUS VET, Kabukee) que ens han fet donacions econòmiques, de pinso, d'arena i mantes. Altres donacions les hem rebut a través de treballs manuals que realitzen membres de l'associació. De fet, tenim previst fer una paradeta de manualitats, per tal de recollir diners, i de rifar una mona per Setmana Santa. També està funcionant molt bé la recollida de taps. Haureu vist els contenidors a la farmàcia, al casal, a la botiga de queviures, al col·legi, i al forn de l'Aleixar. També en tenim a gimnasos i botigues de Reus. A tots, moltes gràcies.

Ara bé, l'associació Mussagats, sobretot, vol transmetre valors com la compassió, l'empatia i el respecte pels gats de carrer. Si hem aconseguit amb tan poc temps tot el que s'explica en aquest article i encara segueixen morint gats per mà humana, no ho estem fent bé.

Primeres Jornades de l'avellana de muntanya

Vilaplana va acollir "Les primeres Jornades de Promoció de l'avellana de muntanya", els dies 14, 15 i 16 de desembre, organitzades per l'Associació de les Muntanyes de Prades, amb la col·laboració del Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona i de l'Ajuntament de Vilaplana.

Un cop acabades aquestes jornades, es va editar un opuscle amb el títol: "Avellana de muntanya", amb la col·laboració d'especialistes del sector:

Josep Moragas Pagès,
President de AAMP.

Àngel Xifré Arroyo,
Director dels Serveis Territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació a Tarragona.

Jaume Salvat Salvat,
Tècnic del Departament d'Innovació Turística d'Eurecat i Director de l'Oficina Tècnica de l'Avellana.

Albertina Veiga Pastor,
DOP Avellana de Reus.

Mercè Rovira Cambra
i Agustí Romero Aroca,
Investigadors de l'IRTA-Mas Bové.

Roger Palau Gené,
ADV de l'Avellana i Cultius Mediterranis.
Gessamí Sardà Moya,
Responsable del Banc de Terres del Consell Comarcal del Baix Camp.

Les conclusions a les quals arriben els diferents experts i expertes són:

— L'avellana de muntanya té una qualitat química i organolèptica que la diferencia de la resta i que és fàcilment apreciable pel consumidor.

— L'avellaner és un arbust provinent de les àrees de muntanya, que és on millor viu i on s'adapta sense les malalties característiques de les zones més properes al mar.

— El relleu generacional és indispensable (per això cal garantir l'accés a la terra i el canvi en el model de gestió).

— L'avellana és molt bona per a la salut.

— Els avellaners formen part del paisatge i del color del nostre territori.

— El conreu de l'avellaner és un eix vertebrador de l'economia del Massís de les Muntanyes de Prades.

Van ser unes jornades molt interessants i formatives. Esperem que siguin una bona ajuda per revifar aquest sector tan amenaçat.

Si esteu interessat en l'opuscle de "L'avellana de muntanya", podeu recollir-lo a l'Ajuntament de Vilaplana.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MIRALLES

SALVADÓ - MARINÉ, S.L.

Carrer Les Creus, núm. 2

Tels. 977 816 489 - 665 562 648

43356 ALFORJA

mirallesalforja@telefonica.net

CONFERÈNCIA

Les bondats de l'avellana de muntanya

a càrrec de
Dr. Agustí Romero i Dra. Mercè Rovira
- investigadors de l'IRTA -

dilluns, 14 de desembre de 2020
a les 19.30 h
al Casal Vilaplanenc
C/del Casal 3
VILAPLANA

Amb la col·laboració de:

Cicle de debats

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LES MUNTANYES DE PRADES

CONFERÈNCIA

L'agronomia de l'avellaner de muntanya

a càrrec de
Roger Palau
- tècnic ADV de l'avellana -

dimarts, 15 de desembre de 2020
a les 19.30 h
al Casal Vilaplanenc
C/del Casal 3
VILAPLANA

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LES MUNTANYES DE PRADES

CONFERÈNCIA

Els bancs de terres.
Una solució per l'avellana de muntanya?

a càrrec de
Gessamí Sardà i Albert Espasa
- responsable i pagès usuari del Banc de Terres -
Consell Comarcal del Baix Camp

dimecres, 16 de desembre de 2020
a les 19.30 h
al Casal Vilaplanenc
C/del Casal 3
VILAPLANA

Amb la col·laboració de:

Cicle de debats

Diputació Tarragona

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura,
Ramaderia, Pesca i Alimentació

Ajuntament de Vilaplana

SUBMINISTRAMENT DE PAPELERIA
MATERIAL D'OFICINA E INFORMÀTICA

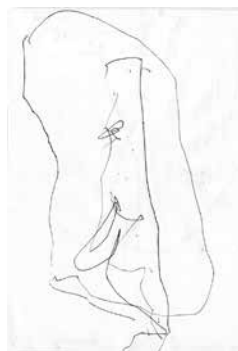
CR4
Comercial Reus 4atre

C/ Cornudella del Montsant, 39
Pol. I. Agro Reus 43206 **REUS**

Telèfon **902 023 390 - 977 327 350** Fax **977 124 014**
comandes@cr4.cat - www.cr4.cat

Dibuixem

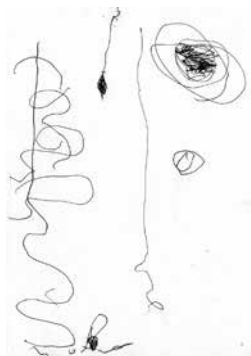
CARNAVAL

■ BLAI

■ ETNA

■ LLUC

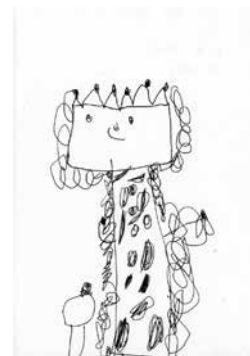
■ MARTÍ

■ GUIM

■ INÉS

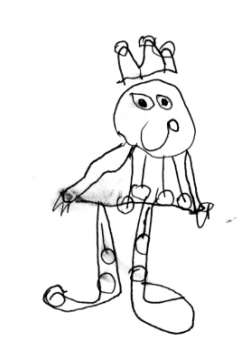
■ NUA

■ SAMUEL

■ ARLET

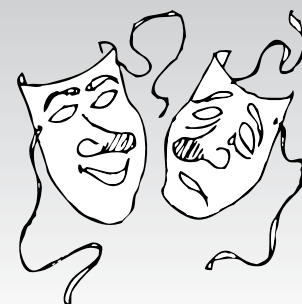
■ BERTA

■ BRUNA

■ YU'A

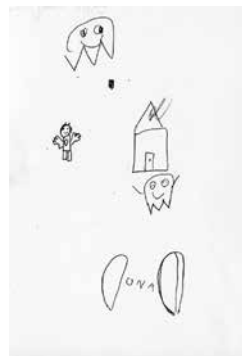
■ ÀGER

■ JOFRE

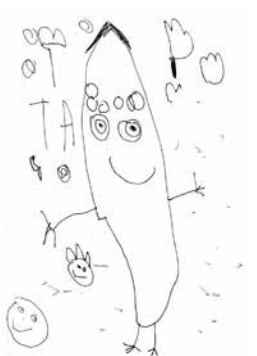
■ JÚLIA

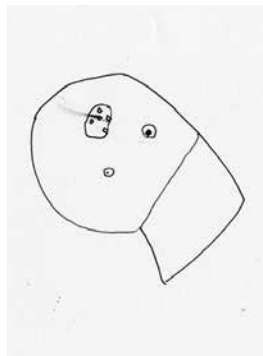
■ ONA

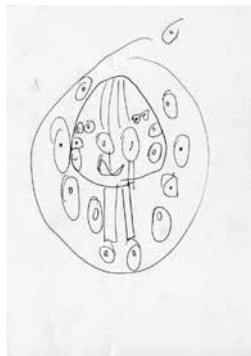
■ ROC

■ TIAN

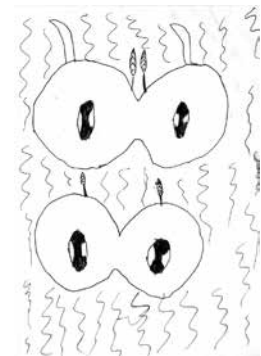
■ MAKSIM

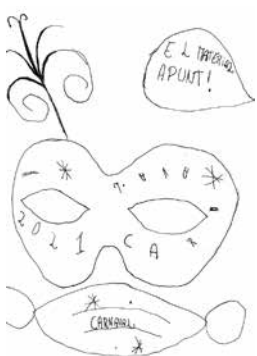
■ RAI

■ EÇKWE

■ IRIS

■ LAIA

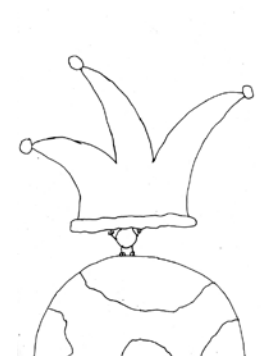
■ MARC

■ SORAYA

■ ARLET

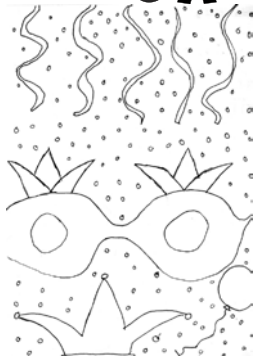

■ ARUN

SEGUEIX A LA PÀG. SEGÜENT >>

C. Casal, 3 - 43380 **VILAPLANA** (Baix Camp)

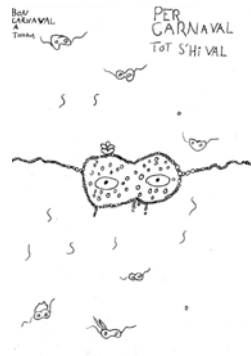
■ ELNA

■ JOSEP

■ MARÇAL

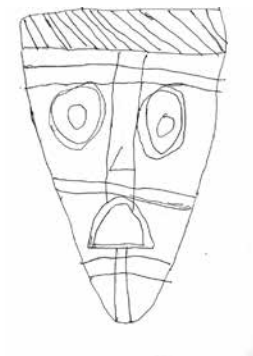
■ PAULA

■ ALÈXIA

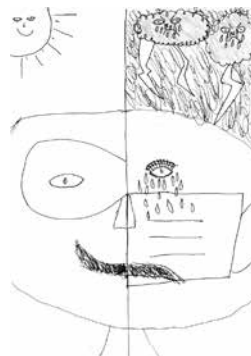
■ ISONA

■ LEO

■ MICHAELA

■ NIL

■ ROC

■ AZAHARA

■ NATH

PASSATEMPS

Solució

1	J	O	S	E	P		M	A	R	I	A		P	O	U
2	A	N	N	A			L	I	Z	A	R	A	N		
3	E	D	U	A	R	D		F	E	R	N	Á	N	D	E
4	R	O	S	A		M	A	R	I	A		S	A	R	D
5		S	I	L	V	I	A				M	U	N	T	
6		F	R	A	N	C	E	S	C		O	R	E	L	L
7			N	O	R	A				N	A	V	A	S	
8		S	E	R	G	I				L	O	P	E	Z	
9	F	R	A	N	C	E	S	C		G	A	R	R	I	D
10		N	Ú	R	I	A				P	R	I	M	S	
11	D	A	V	I	D			V	E	R	D	A	G	U	E
12		A	R	I	A	D	N	A			G	I	L		
13			L	A	I	A				C	O	S	T	A	
14		D	A	V	I	D				S	O	L	A	N	S
15	E	L	I	S	A	B	E	T		C	A	S	A	N	O
16		À	L	E	X					M	O	N	N	E	R

Genís Torres Aymamí, S.L.

CONSTRUCCIONS I OBRES

Carrer Major, 60
Tel. 977 81 51 29
43380 VILAPLANA

A VILAPLANA FEM NADAL

■ *Pep Mestre Anguera*

En la situació que ens trobem i que, malauradament, ja gairebé hi estem acostumats, sabem lo difícil que és aconseguir fer coses que ens apropin d'alguna manera a la quotidianitat més íntima o familiar, i que fins fa tan poc eren tan senzilles. Aquest Nadal ens heu fet emocionar, revoltar, enfadar, pensar, imaginar... Vaja! Que amb tot plegat hem acabat disfrutant d'una esplèndida vetllada amb la vostra actuació. Ens heu fet sentir un Nadal, amb una perspectiva profunda i àmplia d'aquells Nadals que ens passen per davant o que podem imaginar en altres llars. Heu creat una postal càlida, a escenari complet. Heu omplert els silencis amb solucions de continuïtat brillantíssimes, heu escollit un ventall de lectures amables i complexes alhora i, en fi, heu aconseguit apropar-nos a Nadal, en un moment que semblava gairebé impossible d'assolir. Ara ja ho teniu pel cap dels dits i cada vegada ens és més fàcil seguir el fil d'allò que ens dieu o feu. Sou cada vegada més assidus a la pantalla, on van fent-se paleses les vostres aparicions. Heu esdevingut habituals i gairebé, necessaris. Ja podem dir que formeu part de la litúrgia cultural/teatral del nostre poble.

Per tot plegat: Moltes gràcies!!!

Ens trobem per fer Ganxet

Som un grup de dones del poble i voltants (dic dones perquè no ve cap home, encara que el marit d'alguna, treu el nas i en temps de mesures Covid, si es permet, es posa a la taula del costat per xafardejar).

Ens reunim dos dies a la setmana, des de fa cinc anys. Vàrem començar amb el grup de mares de l'escola de Vilaplana que, en sortir de recollir la canalla a l'escola, es reunien al Casal per fer mitja i ganxet, metre la seva canalla jugava per la pista o pel poble. Aquestes mares, però, cada cop venien menys, ja que les extraescolars i la vida familiar, a vegades no ho permeten, i vàrem quedar les "jubilades".

El grup sempre està obert a noves incorporacions, de fet en diferents ocasions s'ha fet un "warnapp", o crida per dir quins dies, hores i lloc ens reunim. Ens encantaria que quan es pogués (ja que aquesta covid ens està fent molt de mal socialment) i amb les mesures sanitàries correctes es poguessin incorporar més persones al grup. Ara en som unes quantes de totes les edats que fem mitja, ganxet i altres manualitats... Tot el que volem és compartir una estona i poder xerrar metres fem una activitat que ens omple. Les nostres obres d'art són úniques que després lluïm o que llueixen les nostres parelles, filles, fills, néts, nétes...

Amb tot això de la Covid no hem parat pas, al contrari, ens hem seguit veient, quedant, però això sí, de manera virtual, mitjançant whatsapp, videotrucades...

Ens estem adaptant per seguir endavant amb les nostres quedades fent el que més ens agrada: manualitats, una bona tassa de cafè i una bona xerrada. En fi, una mica de solidaritat!

Les del Ganxet

■ ■ ■

TABACS

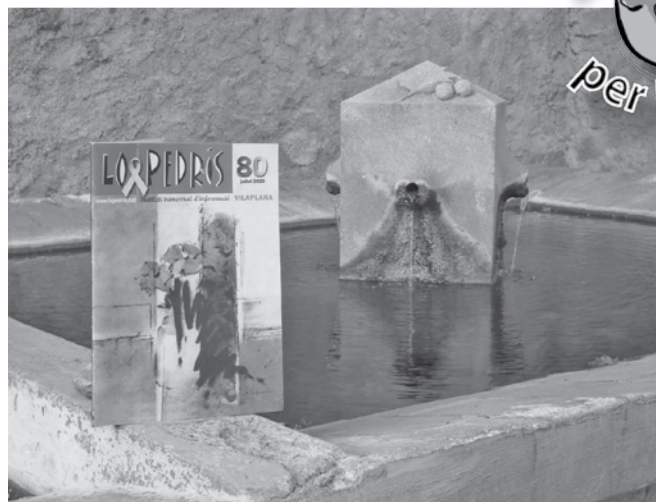
ALIMENTACIÓ

Queviures Vilaplana

667 780 154

OBERT DIUMENGES I FESTIUS (10:30 h-14:00 h)

GEL, PA, CONGELATS, POLLASTRES A L'AST, BEGUDES FRESQUES

Encara no podem viatjar pel món, però podem passejar per Vilaplana.

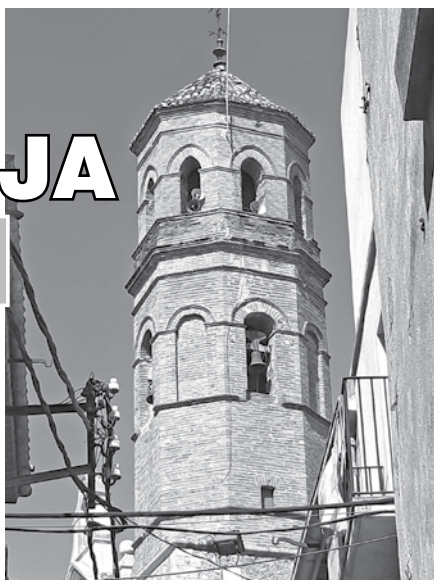
PULSOMETRE

EL PULSOMETRE

La redacció

PUJA

La megafonia instal·lada a finals d'any, que ens permet sentir els pregons, amb més claredat.

LO PEDRÍS

L'augment de subscriptors i de publicistes, a **Lo Pedrís**.

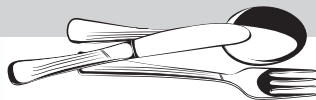
BAIXA

Mascaretes llençades per terra (voreres, places...).

Caques de gos pel poble.

Receptes de les àvies de Vilaplana

■ *Núria Pujals Cabré*

FAVES A LA CATALANA

■ de Dolors Anguera Ferré
(Lola Betjau)

Ingredients: (Per a 6 persones)

- 1,5 kg de faves desgranades.
- 1 manat alls tendres.
- 3 cebes tendres, grossetes.
- 1 botifarró negre.
- 250 g de llangonissa primeta.
- 150 g de cansalada viada.
- un brot petít d'herba de Santa Maria.
- una rameta de julivert.
- una fulla de llorer
- pebre negre.
- pebre vermell.
- sal.
- sucre.
- 1/2 copeta de vi ranci.
- 1/2 copeta de conyac.
- 1 cullerada de cafè d'anís.
- 1 got d'aigua.

Recepta:

En una olla de pressió amb el cul tapadet amb oli d'oliva, poseu-hi, en fred, les faves, els alls, les cebes, botifarró, cansalada i llangonissa, tallat petitó, l'herba de Santa Maria, el llorer i el julivert, sencers, els licors, la sal, una cullerada de cafè de sucre, el pebre negre i el vermell, per aquest ordre.

Finalment, si les faves no són del nostre hort, hi tirem un gotet d'aigua. Sacsegem una mica perquè es barregi tot ben barrejat i tapem l'olla.

Deixem que comenci a rodar el tap i comptem 20 minuts, si són grosses o 15, si són petites.

Destapem l'olla quan hagi marxat el vapor, remenem una mica, amb compte, rectificuem de sal, si cal, i deixem reposar un mínim de 30 minuts.

Servim... i bon profit!!!

Nota: si no ho voleu fer a l'olla de pressió, podeu fer-ho en una de fang, però, aleshores, heu de deixar-les ben bé una hora i mitja fent-se a foc lent i ben tapades.

Si veieu que es queden sense aigua, poseu-n'hi una mica més, les vegades que calgui.

Mus de Xocolata

■ *Isabel Mas Gil*

Aquesta recepta la comparteix amb naltros, la Isabel Mas Gil, una àvia de Vinyols, que actualment viu a la Selva del Camp, a la Residència "El Vilar".

Ingredients:

- 225 g de xocolata a la pedra
- 2 cullerades d'aigua
- 4 ous
- ¼ litre nata líquida
- 1 motlle rectangular o copes

Recepta:

Posem la xocolata, a trossos petits, en un cassó i hi afegim dues cullerades d'aigua. Ho posem al bany maria per fondre lentament la xocolata i anem remenant. Ho deixem refredar. Hi afegim els rovells d'ou, després les clares batudes a punt de neu i ho removem suaument.

Posem la barreja dins d'un motlle o bé, en copes individuals, i ho deixem refredar una estoneta, a la nevera.

Abans de servir, ho traiem del motlle, i decorem la superfície amb nata. Pot presentar-se en talls.

Si has utilitzat copes o gots individuals, només cal que li posis la decoració al damunt.

Una recepta molt senzilla, ràpida de fer i molt bona!

■ *Maria
Teresa
Llauradó
Anguera*

El món virtual, Internet, les xarxes socials i tot plegat, ha fet que descobrim coses que potser en un altre context i moment no haguéssim descobert mai. El món de la sobrassada per a mi era un món desconegut, com a molt, per menjar-ne algun cop, com embotit, i poc, per fer servir a la cuina. En una Fira a Barcelona, al Fòrum Gastronòmic de l'any 2019, vaig veure un estand amb una sobrassada immensa, no sé, igual feia 20 kg i no exagero, i em van dir: - És del Xesc Reina. No el coneixes? És un mestre en l'art d'embotir i d'experimentar. Està a Mallorca, a Can Company.

Jo vaig contestar: - Doncs, no!

I em van respondre: - Això ho has de tastar! No té res a veure amb les sobrassades que hauràs tastat fins ara.

I vaig voler saber-ne una mica més i vaig mirar què era Can Company, i tal com expliquen ells...

Can Company és una empresa que va néixer l'any 1960, de família d'agricultors mallorquins que han practicat la cultura de la dieta Mediterrània del pa, l'oli, el vi i el porc.

La seva producció original era bàsicament la producció i comercialització de cereals i farines que explota a Mallorca, les quals han servit per alimentar els seus ramats que tenen, actualment, a la seva explotació a Inca, un poble de l'interior de Mallorca. Uns ramats amb una particularitat, una raça de porc autòctona, **el porc negre**, molt característica, amb uns trets destacats que són:

— Coll curt, ample i musculat, i a la part de baix hi té un parell de mameles grans.

— Potons de coloració negra.

Aquests porcs privilegiats viuen en semilibertat i campen pels camps a la seva.

Per això ha llançat un projecte denominat "de la granja a la taula".

Can Company té interioritzada aquesta estratègia sostenible i treballa per aconseguir un model agroalimentari en sintonia amb els objectius abans assenyalats, la producció d'aliments sans i de qualitat que possibiliten viabilitat econòmica, obtinguts a través d'una gestió sostenible dels recursos naturals i d'una

El món de la sobrassada, Xesc Reina i Can Company

millora de les activitats per a mitigar el canvi climàtic.

El seu obrador és un obrador totalment artesanal, amb la mentalitat de com es feien les coses abans, però amb mentalitat d'ara i aconseguir els mateixos resultats, però amb tècniques d'avui.

I aquí entra la funció del Xesc Reina que és "l'ànima mater" d'aquest projecte: un hilarienc, establert a les Illes, un mestre xarcuter que dóna vida al món de la sobrassada i embotits.

Les seves paraules són: "Amb molta cura i dedicació, deixant-les reposar el temps que cada una demana, aconseguim una sobrassada extraordinària. Un sabor de sobrassada vella, artesanal, que arriba al paladar, sense rascar ni enganxar. Un producte de màxima excel·lència: El sùmmum!"

També, incorporant tots els coneixements adquirits a l'escola de xarcuteria. Resultat: Parir sobrassades molt personals.

Parir sobrassades per cuidar-les en el seu creixement, cada forma, cada mida. Com no gaudir triant-ne els ingredients, les millors carns, els millors pebres, estar pendent dels autòctons i descobrir els matisos, colors i utilitzar-los. Gaudir de l'espectacle visual, viure els canvis dia a dia fins a l'arribada de l'edat adequada. Cada sobrassada és una escultura en moviment. Lent, molt lent, gaudir de l'inconfusible aroma d'una sobrassada equilibrada en el seu temps i, per descomptat, gaudir en boca d'un ésser viu, per a mi. Lent, molt lent, però intens i llarg al paladar i al record. Apassionant! Per apassionar-se!"

I, l'octubre del 2020, en una escapada que vaig poder fer a Mallorca, vàrem poder gaudir d'una classe magistral, de visita a l'obrador i explotació per poder contemplar la passió que posa en la elaboració, transformació i posada en escena de les sobrassades, carns i embotits que allí es generen.

Per això, avui us deixaré una recepta que, des de fa ja més de dos anys, sempre faig amb sobrassada.

LLENTIES AMB VERDURES I SOBRASSADA

Ingredients:

- 2 fulles de llorer
- 50 ml de vi ranci
- 1 ceba mitjana
- 1 gra d'all
- ½ porro
- 1 pastanaga
- 1 tomàquet madur
- 2 tires de pebrot vermell
- 1 tallet petit d'api
- Oli d'oliva, sal i pebre blanc
- 1 patata
- Aigua
- 150 g de sobrassada de Can Company
- 250 g de lletlies

Preparació:

Agafem totes les verdures, excepte la patata, les tallem a dauets molt petits, les posem en una cassola alta i les sofregim amb oli, sal pebre blanc i les fulles de llorer, durant uns 30 minuts. Hi afegim el vi ranci i esperem que s'evapori. A continuació, hi afegim les lletlies i la patata tallada a daus. Ho sofregim amb la resta uns 5 minuts més i a continuació, hi afegim un litre i mig d'aigua calenta (sempre n'hi podrem afegir, si les volem més caldoses), i les deixem que facin xup-xup uns 35 minuts - lletia ràpida, (si no és de cocció ràpida, seguirem les instruccions que ens duguin a l'envàs) i llavors hi afegim la sobrassada, una mica desfeta. Deixarem coure uns 10 minuts més, 5 minuts de repòs i ja les tindrem llestes per servir.

Si necessiteu qualsevol aclariment, podeu contactar a través de l'Instagram @mussarafood_mtllaurado

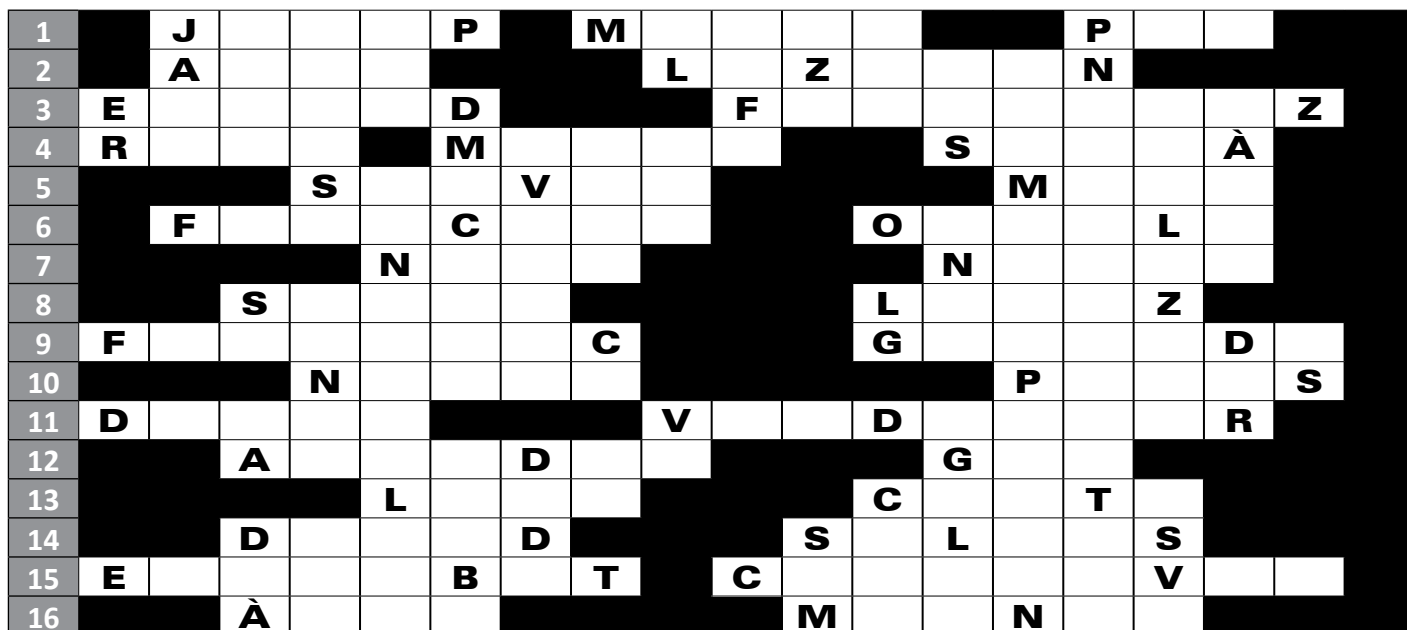

■ *J. Mariné Tost*

ACTRIUS I ACTORS CATALANS

Ja fa uns mesos que vam fer un passatemps amb estrelles de Hollywood. Després vam fer el mateix amb actrius i actors europeus. Avui farem servir estrelles del cine català.

Aquestes són les cares (una mica retallades) d'algunes actrius i actors catalans. Heu de trobar els seus noms. Com a pista us donem dues pel·lícules o sèries on hi surten. Mireu bé!

1 - Amic/Amat
Nit i dia

2 - Actrius
Forasters

3 - Ficció
Truman

4 - Anita no perd el tren
8 apellidos catalanes

5 - La plaça del Diamant
El perquè de tot plegat

6 - Merlí
La vampira de Barcelona

7 - Pa negre
L'adopció

8 - La vida lliure
La vampira de Barcelona

9 - L'adopció
Smoking room

10 - Incerta glòria
La vida lliure

11 - Els dies que vindran
10.000 km

12 - Antàrtida
Soldados de Salamina

13 - Polseres vermelles
Victòria

14 - Merlí
Fill de Caín

15 - Merlí
Drama

16 - Polseres vermelles
La propera pell

AGRÍCOLA
I SECCIÓ DE CRÈDIT
VILAPLANA, S.C.C.L.

Els nostres moixons

Pastorella

Cuereta blanca (Montacilla alba)

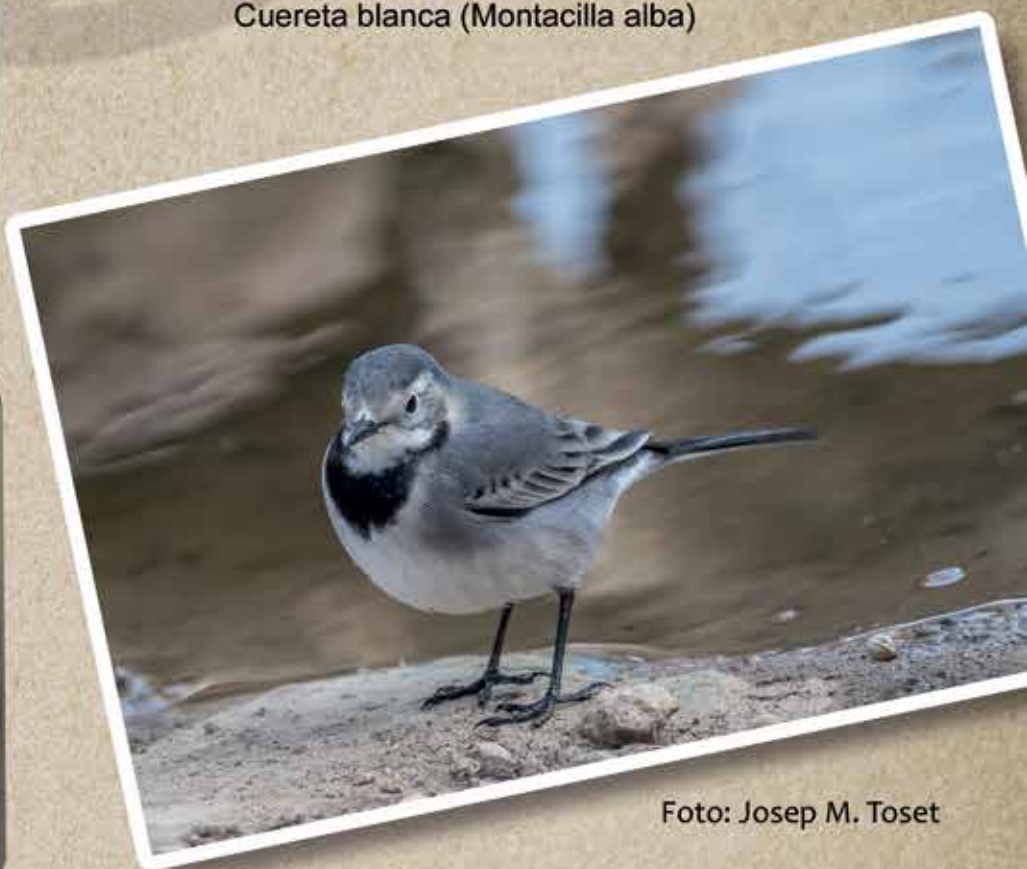

Foto: Josep M. Tuset

Amb el suport de la
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Amb la col·laboració de la
Diputació de Tarragona

**AJUNTAMENT
DE VILAPLANA**